

Plaiuri Săcelene

REVISTĂ EDITATĂ DE ASOCIAȚIA CULTURAL-SPORTIVĂ "IZVORUL" - SĂCELE, ÎNFIINȚATĂ
ÎN ANUL 1922 ȘI ÎNREGISTRATĂ LA JUDECĂTORIA BRAȘOV, SUB NR. 15553, DIN 8.03.1994,
cont nr. 4072996060012 B.R.D. FILIALA SĂCELE

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc
să infățișem prezentul văduvit de măreția trecutului i
să despiciam drum nou prin vremuri Să celor de mâine și
să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească
la ridicarea acestor plaiuri mocănești

VICTOR TUDORAN
Plaiuri Săcelene, 1934

Plaiuri Săcelene

APARE TRIMESTRIAL

MEMENTO

“După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi, vă va face placere, fiindcă vă reamintește oameni și locuri scumpe vouă și părinților voștri.”

Cuprins

Memoriam

Să nu uităm.....	3
Măreață cinstire	4
Înălțarea Domnului la cer – Ziua Eroilor	6
Studenți săceleni, bursieri ai “FUNDAȚIEI GOJDU”.....	7
Un săcelean față în față cu istoria Dr. NICOLAE URSU	8

Cultura

Nenea Iancu poet.....	10
La Pas prin librării.....	11
Elevi Săceleni laureați în competiții internaționale 2002	12
La Săcele, tradițiile sunt la loc de cinste	13
Spre SUD, la sfârșit de aprilie	14

Actualitatea

Relații apoteotice SĂCELE - VIRE	16
Primăria Municipiului SĂCELE	17
Hotărâri ale Consiliului Local	18

Opinii

În unei așteptate aniversări Săcelene	19
Pseudojurnal pe un itinerariu de cârcotit	20
Dreptul la replică	21
Frumusețea lupoaciei	22
Sărbători ortodoxe în iconografia creștină	23
Priviți cu sufletul	23

Sănătate sport

Fotbal Seniori.....	24
Întoarcerea la natură	25

Să nu uităm

Pe Nenea George MOROIANU l-am cunoscut, sau mai bine spus l-am văzut mereu în copilăria mea. Spre sfârșitul vieții s-a retras acasă, în Satulungul Săcelelor, acolo unde s-a născut. Am fost vecini, noi locuind la "Școală," iar Nenea George alături.

Eram și rude bunica fiind vară primară, cu el. Din acele timpuri o amintire mi-a rămas adânc întipărită în memorie; între case crescuse un liliac în care Mircea, fratele meu, se cățăra cum ieșea din casă. Și cum nu mai putea coborî, începea să urle ca din gură de șarpe. Până într-o zi când la gard a apărut Nenea George strigând-o pe mama.

"Valerica! Valerica! tu Valerio, fă ceva cu urlătorul ăsta că mi-e imposibil să mai lucrez." Și a făcut tata, tăind liliacul.

L-am cunoscut mult mai bine, cu mult mai târziu, din povestirile soției sale, Tanti Zina, care duminică de duminică era invitată noastră la masă.

S-a născut la 21 iulie 1870 în Satulung.

A făcut școala primară aici în sat, studiile medii la Brașov după care și-a desăvârșit învățătura în străinătate; licențiat al Institutului Superior de Comerț din Anvers (Belgia 1892), absolvent al Înaltei Școale de Științe Politice din Paris – secția Drept public, istorie și diplomație (1892–1895), doctor în științe economice al Universității Tübingen (1897). Se întoarce în țară unde cunoaște o rapidă ascensiune profesională: în 1898 este numit într-o funcție înaltă la Ministerul Agriculturii, Industriei și Comerțului. În paralel, timp de doi ani, se va ocupa de redactarea revistei "Foia de Informații Comerciale și Rapoarte Consulare". Ordonaț, intransigent, pedant dar foarte apropiat de oameni se impunea rapid și prin pregătirea serioasă pe care a dobândit-o, astfel că în 1907 este trecut la Ministerul de Externe, care-l numește Consul al României, detașându-l cu serviciul la Londra până în 1909 după care este numit atașat comercial în Austro-Ungaria (1909–1916), Germania (1909–1911), Elveția (1910–1914) și Italia, stabilindu-și sediul la Viena. Din cauza izbucnirii războiului, în Italia nu ajunge în această perioadă. Conștient de importanța misiunii încredințate, muncește enorm, aducând mari servicii Țării atât pe tărâm economic cât și al recunoașterii internaționale. De fapt, încă din studenție are un rol

deosebit în înființarea Ligii Culturale la Anvers, în februarie 1891, la două săptămâni după înființarea acesteia la Paris, având drept scop atragerea simpatiilor presei străine pentru cauza Românilor subjugăți, dar despre aceasta într-un articol viitor.

După izbucnirea războiului cu Austro-Ungaria este trimis împreună cu ministrul G. Cipăianu și alți ofițeri superiori în urma trupelor din Transilvania pentru organizarea comunelor și inventarierea întreprinderilor industriale din Ardeal, după care este trimis la Odesa

ca atașat comercial. În februarie 1918 este arestat la ordinul Guvernului bolșevic, împreună cu toți membrii misiunii consulare și expulzați din Rusia. Se refugiază în Anglia unde din mai 1918 lucrează în Ministerul de propagandă împotriva inamicului, minister condus de Lordul Nartheliff și care adunase reprezentanți din toate națiunile cotropite de Austro-Ungaria. În această perioadă face parte din Consiliul Unității Naționale a României ce își avea sediul la Paris, iar ca președinte pe Take Ionescu. De fapt

acest Consiliu a fost recunoscut de către aliați ca organ reprezentativ al națiunii române în timpul războiului mondial.

La finele anului 1918 este cooptat în delegația României la Conferința de Pace de la Paris, conducând secția Transilvană.

In luna mai 1919 conduce în țară o misiune de ziariști interaliați (englezi, francezi, italieni și americani) care a stat în țară trei săptămâni, studiind mai ales situația Românilor de dincolo de linia de delimitare din Banat.

În iunie 1919 este numit Secretar de Stat pentru afacerile străine la președinția Guvernului provizoriu al Ardealului (Consiliul Dirigent).

După înfăptuirea Unirii preia catedra de economie politică de la Academia Comerțului din Cluj până în anul 1939 când se pensionează și se stabilește la Satulung.

În perioada aprilie 1929 – februarie 1935 este Rectorul prestigioasei instituții de învățământ superior din Cluj.

Vine des în satul natal, ajutându-ți cu altruism rudele și consătenii, participând activ la reorganizarea vieții, mai ales economică în satele Săcelene. A fost un continuare în pag. urm.

continuare

Să nu uităm

om cu însușiri excepționale, unul din acei oameni ce apar rar. Foarte bun cunoșcător al mai multor limbi străine, exprimându-și clar și concis ideile în fraze captivante, a muncit enorm întreaga viață. și aşa cum ne povestea soția lui, Tanti Zina, ideile noi, lumea civilizată în care a trăit și muncit ani buni, n-au estompat dragostea de țară și mai ales de locurile natale, își amintea cu nostalgie și mult drag de vacanțele petrecute la stâna nașului său, Vasile Gologan.

De pe aceste plăiuri a adunat cântece, strigături și poezii, unele din ele fiind păstrate în manuscris de Gelu Horia Gologan.

Măreață cinstire

În relațiile interumane și-n general în viața socio-economică constatăm la anumite intervale apariția și tendința de statornicire a unor elemente noi ce-și propun printre altele ruptura cu trecutul, ba mai mult ignorarea tradițiilor. O astfel de orientare mă întreb unde poate duce? În explicarea acestor stări, aduc spre a fi cunoscut un caz care aş dori să fie izolat.

De curând un "ins" m-a abordat și mi-a destăinuit că citește gazeta "Plăiuri Săcelene" și-n general acceptă materialele publicate cu excepția faptului că se tratează prea mult despre înaintași, despre mocanii ce au fost. În opinia interlocutorului meu, firesc ar fi să ne ocupăm mai mult, sau chiar exclusiv de sectorul industrial, sector la care a participat generația actuală și nu mocanii. Omul în cauză desigur nu este săcelean, dar prestează serviciu în Săcele.

Am încercat să-i explic acestui personaj că asociația "Izvorul" și gazeta "Plăiuri Săcelene" se doresc a fi apă vie în Săcele în domeniul cultural, spiritual și social.

Astfel prezentându-se lucrurile, consider că aş fi un naiv dacă aş încerca să fac o comparație, o analogie, o similitudine între trecut și prezent, între ieri și astăzi, între modul în care se desfășurau lucrurile cu decenii în urmă și felul în care se derulează viața cotidiană, și, desigur, trăirile noastre, ale Săcelenilor.

Cu toate acestea, aş îndrăzni totuși să semnalez unele aspecte cu care ne confruntăm, și care, cumulate, ar putea duce în final la îndepărțarea și deformarea

Nicolae Iorga, în cartea sa "Sub Trei Regi" spunea în concluzie despre George Moroianu că este "Ardeleanul care a urmărit să câștige pentru cauza românească, sprijinul cercurilor cele mai influente și al unui număr însemnat de oameni distinși" iar eu aş zice că a urmărit și a reușit pe deplin.

Se stinge din viață la 6 februarie 1945 deplâns de familie și de o mare asistență..

În semn de mare prețuire și omagiu, liceul precum și o bună parte din "Strada Mare" din Săcele îi poartă numele: GEORGE MOROIANU.

Dan Zamfir

spiritului specific zonei.

Aș aminti mai întâi ideea cultului față de trecut față de înaintași, față de amintiri în general.

Pentru a mă face înțeles, mă voi folosi de semnalul unui mare scriitor român care, cu acel condei al omului ce-și înțelege menirea, arată:

"În muzeul CARNAVALEI din Paris am văzut expus într-o vitrină un bulgăre negru, aş fi zis o bucată de carbune; mă plec și citesc: Pain du temps du siège – triste souvenir.

(Pâine de pe vremea asediului – tristă amintire).

Își păstrau francezii acolo sub geam, o bucațică de pâine care le amintea zile de foame de înfrângere și pieire, o păstrau printre altele și pentru învățătură de minte – ca să vadă cei ce vor veni prin ce groaze încercări au trecut cei ce s-au dus. Nu erau decât gânduri de tristețe și de umilință legate de bucațica aceea de pâine neagră. Dar viața unei națiuni nu e făcută din zile de biruință și de sărbătoare.

Toate suferințele, toate lacrimile trecutului intră și se fac una cu bucuriile trecutului în compoziția astă misterioasă care se cheamă sufletul unui neam.

Iar sufletul acesta trebuie păzit cu sfîrșenie, ca să rămâne întreg. Uitarea e ca început de ruină.

Cu câtă grijă își strâng alte neamuri comoara lor de amintiri, o scrisoare, o fotografie.....scumpe rămășițe de la oamenii lor mari, de la eroii lor care, astfel slăviți, sunt pururea de față".

continuare în pag. urm.

continuare

Măreață cinstire

Când oare se vor lega și la noi cele ce-au fost ce cele ce-au să fie. N-aveam cultul amintirilor. Am fost și zbuciumați din cale afară.

Purtăm încă în sânge frigurile nesiguranței în care am trăit atât amar de vreme.

Mă opresc și fac trimitere la noi la Săcele. Aici în trecut a existat acel embrion, acea sămânță încolțită a cultului față de eroi, față de jertfele aduse de cei care au luptat în primul război mondial.

Am avut șansa de a găsi în revista "Viața Săceleeană" nr. 5-6-(nr. festiv) din anul 1931, materialele cu privire la inaugurarea unei troițe încchinată eroilor săceleni morți pe câmpul de luptă din războiul din 1916-1918, troiță ridicată în cimitirul de pe lângă biserică "Sf. Adormire" din Satulung. – Un act măreț de cinstire.

Cu acest prilej s-au primit fonduri, articole și materiale de pe întreg cuprinsul țării.

Impresionant a fost desigur articolul primit din partea patriarhiei române, articol semnat de însuși Patriarhul Miron.

În acest articol Sfinția Sa arăta:

"Gândul nostru se îndreaptă cu cinste și pietate către cei 300 (trei sute) eroi Săceleni căzuți pentru întregirea neamului".

La rându-i, preotul Zenovie Popovici de la biserică "Sfânta Adormire" semnează art. " Închinare eroilor români Săceleni", articol ce se încheie ce versurile:

"Eroi dormiți în pace în tainicul pământ

Ori unde ați fi o țară,vă plânge la mormânt".

Discursul cu ocazia dezvelirii monumentului eroilor Săceleni a fost prezentat de profesorul universitar doctor George Moroianu. Poetul I.V. Soricu a consacrat versurile intitulată "Închinare"

"Din istoricul monunentului eroilor săceleni" este articolul semnat de Ionel Despan, iar ing. Ghe. Brânduș semnează articolul "Eroilor săceleni".

De remarcat articolul semnat de poetul I.V. Soricu intitulat "Pane A Pantazi", din care aflăm că cel dintâi ofițer care a murit erou în sfântul război al unirii a fost un săcelean.

Să ne rezumăm la acest act din viața Săcelenilor care la acea oră a avut un răsunet și o conotație.

Grandoarea și măreția actului ca atare a fost sigur prezentată de marea parte a presei din acel timp.

De atunci? Dumnezeu cu mila. Este adeverat că de ziua eroilor s-a oficiat și se oficiază un tedeum încchinat celor care s-au jertfit pentru întregirea neamului . Și? Atât.

Întrebarea legitimă și îndreptățită ce ne-o punem este: Ce am făcut noi, generația noastră pentru a cinsti memoria eroilor?

De ce nu știm nimic de eroii căzuți în cel de al doilea război mondial?

Până mai ieri îți era teamă cititorule să spui sau să-ți faci o cruce în memoria părintelui sau fratelui căzut pe câmpul de luptă în Răsărit. Trăim oare și-n prezent aceeași teamă?

Desigur cazul sau cazurile ce le cunoaștem și le ignorăm ne demonstrează faptul că timpurile ce le traversăm ne-au creat cu totul o altă mentalitate – în mare parte deformată de deceniile triste și amare ce le-am parcurs. Neglijăm și-i uităm pe toți aceia ce prin sacrificiile lor ne-au oferit nouă lumină și liniște. De ce oare?

Și actualizând problema pusă în discuție, îmi permit să te informez cititorule că-n ziua de "Eroi" la troița eroilor din Satulung nu era o floare și nu licărea nici o lumânare. În aceeași zi, depășându-mă la cimitirul de pe lângă biserică "Sf. Arhangheli Mihail și Gavril", două monumente funerare la care erau arborate drapelul național. La unul dintre ele nu era urmă de lumânare sau floare.

Față de cele de mai sus ne punem întrebarea:

Mai există acel spirit specific Săcelean?

Dacă noi, asociația " Izvorul" am inițiat acțiuni și-am prins în paginile revistelor noastre articole care să facă apel la conștiința omului, la imperativul de a păstra cu sfîrșenie acele trăiri pe care srăbunii le-au cultivat și ni le-au transmis drept moștenire?

Actul sau actele semnalate fac parte dintr-un întreg ce se definește ca fiind lipsă de responsabilitate a generației noastre cu vădite carențe educaționale.

Pe când oare problemele și orientările de ieri se vor regăsi și-n vremurile de astăzi? Spearanța creează premizele convingerii. Nimic nu este imposibil. Timpul rezolvă totul. Dar eroi nu sunt numai cei căzuți pe câmpul de luptă. De cât eroism n-a dat doavadă poporul român în perioada de bolșevizare a țării ? S-au dus, au fost acoperiți cu pământ , au avut sau n-au avut o cruce la cap și au fost uitați. Și câți oameni de bine, care prin amarul în care au parcurs viața au lăsat amprenta unor acte demne și înalțătoare ? Ne mai reamintim de ei ? Desigur rar și puțin.

În final aş dori să subliniez ideea :

Cinstind înaintașii, cinstim Săcelele , ne cinstim pe noi, te cinstești pe tine, omule !

Profesor Victor Carpin

Înălțarea Domnului la cer – Ziua Eroilor

La 40 de zile după Înviere, Biserica serbează Înălțarea Domnului la cer – zi care amintește de momentul în care Mântuitorul Iisus Hristos, în fața Sfinților Săi Apostoli, pe “un munte din Galileea”, s-a ridicat cu trupul la cer. Amănunte despre acest eveniment ne oferă Sfântul evanghelist Luca în cartea “Faptele Apostolilor” (Fapte 1,1-11).

Ziua Înălțării este ziua în care Hristos își reia locul în cadrul Sfintei Treimi, adică “de-a drepta” lui Dumnezeu – Tatăl (cum mărturisim în Crez); este vorba de locul de cinste, căci El revine acolo ducând cu Sine și umanitatea Sa (trupul pe care l-a avut ca om, cu care a pătimit, a murit și a înviat). Dacă la întrupare Fiul lui Dumnezeu “S-a deșertat pe sine, chip de rob luând” (Filipeni 2,7), adică a renunțat la slava divină pentru o vreme, în momentul Înălțării reintră în acea slavă, atât ca Dumnezeu, cât și ca om. Prin urmare, după Înviere, trupul Domnului plin de energiile Duhului Sfânt (în limbaj teologic – pnevmatizat) ieșe din sfera materiei și intră în cea deplin spirituală, adică în hotarele dumnezeirii. De aceea, când vorbim despre Mântuitorul, întotdeauna îl înțelegem ca Dumnezeu – Omul, plin de “slavă ca a Unuia – Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1,14).

Sfântul Ioan Teologul, în carte Apocalipsei, ne spune că i-a fost descoperit să vadă în fața tronului pe care șade Dumnezeu – Tatăl “stând un Miel ca injunghiat” (Apocalipsă 5,6).

Acest Miel nu este alcineva decât Mântuitorul Iisus Hristos, aflat în permanentă stare de jertfă, în fața Tatălui, până la sfârșitul veacurilor, pentru mântuirea lumii. De altfel, Sf. Ioan Botezătorul îl identifică pe Domnul cu “Mielul lui Dumnezeu Cel care ridică păcatul lumii” (Ioan 1,29.36). Deci Hristos își păstrează starea de jertfă pentru fiecare credincios în parte, în orice loc și timp istoric ar trăi, să se înfrunte din roadele jertfei lui Hristos, spre iertarea păcatelor și dobândirea împărăției cerurilor.

Din vechime, ziua Înălțării Domnului este și o zi de pomenire, de sărbătorire a Eroilor neamului nostru. De ce acest lucru ? Deoarece și ei, asemeni Mântuitorului, s-au jertfit pe sine atât pentru un ideal sfânt, cât și pentru ceilalți, și-au dat viața pentru ca urmașii lor să se bucure de darul libertății, oferit de Dumnezeu oricărui om și oricărui popor. Ziua morții Eroilor a fost ziua “înălțării” lor de la pământ la cer, de la cele vremelnice la cele veșnice. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că, dacă nu toți , marea majoritate a eroilor noștri binecredincioși creștini, s-au avântat în luptă spovediți și împărtășiți, adică purificați din punct de vedere sufletesc. Astfel ei au murit asemeni martirilor și mucenicilor din vechime – au murit sfinții. Vrednicia lor este cu atât mai mare cu cât ei au luptat și au murit atât pentru neam și țară ,cât și pentru Biserica strămoșească.

Aproape de fiecare dată, dușmanii poporului român au urmărit și distrugerea Bisericii Ortodoxe. Așa au fost turci, care urmăreau trecerea la mahomedanism, apoi austrieci și maghiarii, care au făcut eforturi mari pentru calvinizarea și catolicizarea românilor din Transilvania. Lupta pentru neam s-a confundat întotdeauna cu lupta pentru “Lege” și de aceea toți cei care și-au vărsat sângele pentru aceste idealuri nu pot fi decât “Sfinții și Eroi neamului nostru”. Altarul pe care ei s-au jertfit a fost pământul care s-a “îngrășat” cu trupul și sângele lor.

Fie ca și în anul acesta să ne gândim cu pioșenie la Eroii noștri, să le cinstim memoria și să-i omagiem cât putem de frumos. Să nu uităm îndemnul poetului:

“ Și pe sacrele morminte,
Puneți lacrime și flori,
Spre a fi mai dulce somnul
Fericitorilor Eroi!”

Pr. Prof. Ioan Voineag

Membrii Asociației C.S. “Izvorul” anunță cu profundă durere dispariția fulgerătoare dintre noi a părintelui **Ioan Bădițoiu**. Distins, demn, cu caracter tare, iubind adevărul și neacceptând minciuna, părintele Bădițoiu a slujit întreaga viață biserica, fiind o mare parte a timpului parohul bisericii “Sf. Adormire” din Satulung.

Enoriașii acestui sfânt lăcaș, noi toți cei care l-am cunoscut, nu vom uita niciodată figura sa înțeleaptă și carismatică, care aducea peste tot liniște, înțelegere, credință, răspândind Lumina întru care a trăit și pe care a împărtășit-o tuturor. Rugăm pe cel Atoputernic să-l odihnească în pace în rândul celor drepti.

Studenti săceleni, bursieri ai "FUNDATIEI GOJDU"

În anul 1869, ilustrul avocat Emanuil Gojdu, aromân de origine din Moscopole (Albania), prin testamentul său, a lăsat întreaga avere națiunii române de religie ortodoxă din Transilvania și Ungaria: "Din lăsământul acesta voiesc să se constituie o fundație permanentă care va purta numele FUNDAȚIUNEA GOJDU...", urmând ca aceasta să fie administrată de o Reprezentanță a Bisericii Ortodoxe Române și aleși din afara clerului. Din veniturile Fundației s-au acordat burse tinerilor români ortodocși cu venituri modeste și deosebit de înzestrări intelectual, pentru efectuarea studiilor.

Din momentul constituirii și până în preajma celui de al II-lea război mondial, Fundația a acordat 5384 de burse și ajutoare financiare pentru elevi, studenți și doctoranzi. Peste 1200 intelectuali români au studiat cu Burse Gojdu la universitățile și academiiile din Cluj, Budapesta, Viena, Graz, Schemnitz, Berlin, Zurich, Karlsruhe, Jena etc. Printre bursieri amintim câteva srălucite personalități ale vieții culturale și politice românești: Octavian Goga, Victor Babeș, Ioan Lupșa, Dumitru Stăniloae, Petru Groza, Traian Vuia, Silviu Dragomir, Aurel Vlad, Aron Cotruș, Constantin Daicoviciu, precum și profesorul și directorul liceului comercial "Andrei Bârseanu" din Brașov, Dragoș Navrea și alții.

Fundația și-a suspendat activitatea, mai exact a fost suspendată, atât în România cât și în Ungaria, în anul 1952, reluată în anul 1996, având sediul la Sibiu.

Precizăm că Fundația era considerată drept una din cele mai mari instituții din acest fel din fostul Imperiu Austro-Ungar. Ea a funcționat în perioada 1870-1952, patrimoniul său sporind de la 176.000 florini la aproximativ 8 milioane de coroane, valoare estimată în anul 1917. Ea a construit un important complex imobiliar – Curiile Gojdu, format din opt clădiri mari în centrul Budapestei și a deținut acțiuni la Băncile Pest Hayai Eslo Takarek-pentzar și Hazai Bank din Budapesta. Doi mari săceleni, I. Lapedatu și Vasile P. Săsău, ca miniștri în perioada antebelică, s-au zbătut mult pentru a recupera aceste valori și bunuri, dar zadarnic. În cele ce urmează, voi prezenta câțiva studenți săceleni, inclusiv din motive sentimentale și pe cei din Dârste, care au beneficiat de burse de la Fundația Gojdu, în ordine alfabetică însoțită și de câteva date biografice.

1. Cazacu Dumitru, n. în 6 septembrie 1886 în Satulung (Brașov) student la Universitatea Regală Maghiară din Budapesta; Facultatea de Drept și Științe Politice, în anii 1906-1910; absolvent în 16 iunie 1910; Doctor în Științe Juridice (1911).
 2. Găvrăuș Ioan; născut în 25 decembrie 1880 în Satulung (Brașov); mama sa Valeria, văduvă; absolvent al Gimnaziului Superior Ort. din Brașov; studiază la Academia de Drept din Oradea (1900) și la Universitatea Ferencz Josef din Cluj.
 3. Găvrăuș Radu, născut în anul 1888 în Satulung (Brașov); mama sa Valeria, văduvă; absolvent al Gimnaziului Superior Ort. din Brașov; studiază la Academia de Drept din Oradea (1906 – 1909) și la Universitatea Regală Maghiară din Budapesta - Facultatea de Drept și Științe politice (1908 – 1909).
 4. Giurgiu Ioan, născut în 25 februarie 1885 în comuna Purcăreni (Brașov). Studiază la Gimnaziul Ort. din Brașov, apoi student al Universității Regale Maghiară din Budapesta - Facultatea de Medicină și Farmacie (1903 – 1908). Doctorant în 1909.
 5. Gologan Nicolae, născut în comuna Satulung în anul 1894. Absolvent al Școlii Comerciale Superioare din Brașov (bac. cu mențiunea "foarte bine pur", 1914), apoi la Accademia Orient de Comerț din Budapesta (1914 – 1918). Doctorant în anul 1928, cu teza; "Cercetări privitoare la trecutul comerțului din Brașov". Primar al Brașovului între anii 1941-1945, (era ordine și curățenie, deși perioadă de război). Fost secretar la Camera de Comerț și Industrie din Brașov.
 6. Lapedatu I. Ioan, născut la 2 septembrie 1876 în comuna Cernatu (Brașov). Absolvent al Școlii Superioare Reale din Brașov (azi Colegiul "Doctor I. Meșotă"), Academia Orientală de Comerț din Budapesta (Institutul Pedagogic), 1898-1903. Profesor la Academia Comercială din Cluj. Academician, frate cu Alexandru I Lapedatu, fost peședinte al Academiei Române (1935-1936).
 7. Manolea Petru, născut în comuna Baciu (Săcele); studii universitare; Academia Comercială (1906).
 8. Minea Ilie, născut în comuna Turcheș, jud. Brașov (1883); studii universitare la Universitatea din Budapesta. (Facultate de Litere și Fil. 1900-1905), doctor în Istorie 1907. Profesor universitar la Iași.
 9. Moarcăs Ioan, născut în anul 1895 în loc. Dârste (Brașov). Studii universitare la Universitatea Tehnică Reg. Magh. din Budapesta, secția Ing. (1914-1918).
 10. Moarcăs Constantin, născut în 13 februarie 1889 în localitatea Dârste (Brașov); tatăl Constantin, agricultor; studii la Gimnaziul Superior Ort. din Brașov apoi studii universitare la Academia de Mine și Silvicultură din Schemnitz, secția silv. (1908-1912), inger silvic la Ocolul Silvic Brașov, apoi profesor de Topografie la Liceul de Construcții Săcele.
 11. Popeea Ioan, născut în comuna Satulung (Brașov). Scoala Superioară de Montanistică Leoben (1902)
 12. Tocitu Gheorghe, născut în 12 decembrie 1880 în comuna Purcăreni (Brașov). Absolvent Gimnaziu Superior Ort. din Brașov, apoi studii universitare la Universitatea Ferencz Josef din Cluj, Facultatea de Matem.-St. Naturii. (1903).
- "Exemplul lui Gojdu ne dovedește că e bine să ne situăm, de timpuriu, pe un drum anumit de gândire, sentimente și activitate, pentru nevoile firești ale ființei noastre și în hotarele intereselor și revendicărilor naționale. Si acest drum, mergând tot înainte, fără a leza interesele altora, să nu-l părăsim niciodată. Să lăsăm alte națiuni să se laude cît și cum vor, și să ne vedem în demnitate și muncă luminată de cele bune ale noastre și de cele mai puțin bune; vigilenți și cât mai puternici. Să nu dușmănim pe nimeni, să colaborăm, dar nici un moment să nu încetăm a fi noi înșine". (Victor Jinga)

Un săcelean față în față cu istoria Dr. NICOLAE URSU

- ultimul supraviețuitor al procesului Maniu - un om de caracter și mare curaj

Procesul conducătorilor Partidului Național Țărănesc s-a desfășurat în perioada 29 octombrie – 11 noiembrie 1947. În curând se vor înplini 55 de ani. Acest proces politic care a focalizat interesul opiniei publice românești și internaționale a avut scopul de a discredită și de a anihila opoziția democratică în momentul consolidării ocupației staliniste în România. O înscenare juridică tipică sistemului bolșevic, procesul liderilor țărăniști a urmărit transformarea celor care au luptat pentru realizarea României Mari în trădători de țară și de neam.

Eroii acestui proces au fost, fără îndoială, acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino, Ilie Lazăr, Victor Rădulescu-Pogoneanu, Emil Oprisan, Florin Roiu, Emil Lăzărescu, Camil Demetrescu, Vasile Heinrich Serdici, Radu Niculescu-Buzești, Ioan Mocsony Stârcea, Ștefan Stoika, Dumitru Stătescu, Grigore Niculescu -Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Cretianu și Constantin Vișoianu (ultimii patru au fost judecați în lipsă, ei fiind plecați din țară). Pe nedrept s-a trecut cu vederea peste rolul jucat de avocații apărării și mai ales avocații aleși de acuzați : dr. Nicolae Ursu, Vlad Dumitriu, Sandu Lăzărescu (fratele lui Emil Lăzărescu) și Gheorghe Serdici (fiul lui Vasile Serdici). Toți ceilalți au fost avocați numiți din oficiu. Printre aceștia din urmă se remarcă cunoscutul scriitor Ionel Teodoreanu, care a fost ales de Florin Roiu, dar a refuzat și l-a apărat din oficiu pe Emil Oprisan.

Dându-și seama că după proces vor avea probleme, marea majoritate a avocaților solicitați de acuzații din lotul Maniu au refuzat. Domnul dr. Nicolae Ursu, singurul supraviețuitor, s-a numărat printre foarte puțini avocați care au acceptat. Deși nu era membru PNT, curajul și tăria de caracter de care a dat dovadă în apărarea amicului său Ilie Lazăr avea să-l coste scump. Nu și-a mai putut exercita profesiunea de bază, cea de avocat, niciodată după 1948. Dacă ar fi urmat exemplul colonelului Alexandru Petrescu, președintele Completului de judecată, nu numai că n-ar fi avut probleme, dar în mod sigur ar fi fost promovat. În perioada interbelică Alexandru Petrescu a judecat o parte din procesele comuniștilor, motiv pentru care după război a fost trecut de comuniști pe lista vinovaților de dezastrul țării. Obligându-se însă să judece conform ordinelor primite de la PCR în toate procesele politice care urmau să se desfășoare, el a fost scos de pe această listă la insistențele lui Lucrețiu Pătrășcanu.

Domnul dr. Nicolae Ursu s-a născut la 1 noiembrie 1914 în comuna Apalina (Reghin). Este licențiat în drept al Universității București și doctor în drept al Universității Cluj. În tinerețe, din 1936 până în 1945, a fost pretor în județul Cluj, subprefect în Transnistria și avocat stagiar. În perioada 1945 – 1948 a profesat avocatura în biroul reputatului

penalist Paul Iliescu. Acceptînd să-l apere ca avocat ales și nu numit din oficiu pe Ilie Lazăr, în 1948, când vechile Barouri de avocați au fost înlocuite cu Colegiile de avocați, a fost exclus din corpul avocaților. Șapte ani încheiați a lucrat ca strungar la Uzinele "Vasile Roață" București și Fabrica

"Encsel Mauriciu" Tg. Mureș. În 1956 la Tg. Mureș este încadrat în funcția de jurist consult. În intervalul 1948 – 1960 a fost de cinci ori dat afară din serviciu sau trimis sau retrimit la munca de jos : o dată din Baroul avocaților, de două ori din Uzina "Vasile Roață" și de două ori din Fabrica "Encsel Mauriciu", fiind considerat "trădător" și "dușman al clasei muncitoare". La Uzina "Vasile Roață" a fost dat afară chiar de pe funcția de strungar. La Tg. Mureș după numirea în funcția de jurist consult a fost trimis în producție ca strungar. Strungar cu titlu de doctor! Dar un strungar cu trei certificate de inovator. Din această cauză se transferă în 1960 la Întreprinderea "Cofetarul" Brașov având funcția de jurist consult și se stabilește în Săcele. Ulterior, în 1963 și 1969 se transferă în aceeași funcție la Întreprinderea de Prefabricate Brașov, respectiv Uzina Electro-Precizia Săcele, de unde se pensionează în anul 1977. Din anul 2001 înfruntă cu seninătate și bărbătie teribila boala Alzheimer. În 1960 s-a căsătorit și are un băiat : Nicolae Ursu jr, doctor în ingineria computerelor, care lucrează la renumita firmă IBM în SUA.

Pledoaria din 5 noiembrie 1947 a domnului dr. Nicolae Ursu în apărarea lui Ilie Lazăr a fost recent publicată în volumul "Procesul lui Iuliu Maniu. Documentele procesului conducătorilor PNT" editat de Marcel-Dumitru Ciucă și apărut la Editura SAECULUM I.O. București în 2001.

Situația specială și apoape unică a d-lui dr. Nicolae Ursu a fost remarcată de presa vremii. "Vorbește d. avocat Nicolae Ursu apărătorului ales al lui Ilie Lazăr. E primul avocat care s-a oferit să apere pe unul din acuzați și ține în introducere să remарce că din sutele de prieteni pe care acuzatul i-a avut în cursul carierei politice, nici unul nu s-a prezentat să întindă o mână de ajutor acuzatului din boxe." ("Ultima Oră" nr. 938 din 06.11.47). Un comentariu aproape identic apare în "Semnalul" nr. 1648 din 05.11.47. "D. Nicolae Ursu este primul avocat prezent de bună voie și nu din oficiu. Ține să remarce de altfel acest lucru." ("Poporul" nr. 529 din 07.11.1947). "Vorbește avocatul N. Ursu pentru acuzatul Ilie Lazăr. După ce evocă figura << animatorului >> al cărui prieten intim este, avocatul încearcă să-l sustragă pe clientul său de sub incidența legii ce pedepsește drastic crima de complot." ("România Liberă" nr. 991 din 07.11.1947). "Primul ia cuvântul d. av. Nicolae Ursu. Îl apără pe Ilie Lazăr, care, deși a avut foarte mulți prieteni avocați, pe vremea cand era liber, nici unul dintre ei n-a venit acum, când este în impas, să-i dea o mână de ajutor." ("Timpul" nr. 3579 din 07.11.1947). În schimb Nicolae Corbu în

continuare

Un săcelean față în față cu istoria Dr. NICOLAE URSU

- ultimul supraviețuitor al procesului Maniu - un om de caracter și mare curaj

“Scânteia” nr. 969 din 07. 11. 1947 îl atacă foarte virulent în binecunoscutul stil partinic : “Dar după pledoaria sobră și corectă a prodecanului Vasiliu urmează avocatul Ursu. <<Amic al lui Ilie Lazăr>> cum se intitulează. O pledoarie care nu a fost o apărare. Ci o solidarizare cu acetele comise de Ilie Lazăr..... figura lui Ilie Lazăr e figura odioasă a trădătorului de țară și popor. Ceea ce <<o știe>> în sinea lui și amicul - avocat.”

Cred că n-ar fi lipsit de interes să prezint și câteva extrase din jurnalul d-lui dr. Ursu, jurnal care a rămas în manuscris.

“- 25. 10. 1947 – Șefu” [Paul Iliescu] a primit înștiințarea că a fost ales apărător de către Ilie Lazăr în procesul Maniu. Refuză.”

“- 26. 10. 1947 - La Curtea Marțială ... aflăm că Lazăr m-a propus și pe mine. Accept și toată ziua sunt acolo unde împreună cu el [Paul Iliescu] studiem actul de acuzare.”

“- 27. 10. 1947 - Am fost la Tribunalul militar și am acceptat dosarul Maniu. Actele sunt cu adevărat grave, deși clientul meu – cel puțin din punct de vedere al probelor – are o situație mai ușoară. Procurorul Gral Stanciu, cu care am stat de vorbă, mi-a învederat că situația în genere pentru acuzați este foarte gravă. Și eu sunt de acord. Nici un alt avocat ales nu s-a mai prezentat. ... Ieri și azi eram încă singurul.”

“- 28. 10. 1947 - Lungă discuție cu Hogea, Costea, Netea. Le-am arătat că procesul a fost lamentabil pregătit din punctul de vedere al apărării. După ce Rusu ieri se pronunțase ca să nu mă prezint ca singur apărător ales, azi și Hogea, care nu are nici o încredere în mine, e de aceeași părere. Netea [este] pentru prezentare. I-am comunicat lui Ilie, care e însă hotărât pentru prezentare.

În felul acesta – fiind doar cu Vlad Dumitriu aleși, restul din oficiu – procesul își pierde “epicul” și voi face o apărare de defensivă. Actele nu mi-au fost aduse.

Ăstora care sunt sfătoși și agresivi – și în special lui Hogea – le-am cerut un avocat ajutor care să-mi facă lucrările de afară. Și n-au fost în stare să mai miște pe unul. Tepelea cel puțin nici n-a vrut să vie să ne consfătuim.”

“- 29. 10. 1947 - ...lar avocații aproape toți din oficiu se comportă sub [orice] critică. Totalmente absenți.”

“- 05. 11. 1947 - Azi am fost primul la pledoarie. Am ținut o oră și 10 minute. Sunt mulțumit de pledoarie. Curajos, dar nu provocator, bine documentat, fără să insist asupra părților care nu trebuiau abordate. Ilie m-a sărutat în plină sală și mi-a mulțumit cu ochii înlácrimați. Colegii au avut cuvinte frumoase și sunt convins, sincere.”

“- 06. 11. 1947 - Azi a fost replica procurorului. Printre avocații care au răspuns am fost și eu. Pledoaria de ieri a fost un succes peste așteptări. Din necunoscut au venit să mă felicite D-na Eugland (Agenția Reuter), D-ra Trifon (agenție americană) și Traian Lulescu (de la “Popor”) – Scîntea mă atacă cu înverșunare.”

“- 11. 11. 1947 - Azi s-a pronunțat sentința. Și astfel a luat sfîrșit acest proces care nu a fost cu nimic mai extenuant pentru acuzați decât pentru noi avocații. Adică pentru unii din noi. Ilie a primit vestea cu adevărată revoltă. Ce supără nu e pedeapsa în sine ci deosebirea ce s-a făcut între el și alții în aceeași situație.”

“- 01. 01. 1948 - Un an nou... Îmi făceam bilanțul... Procesul Maniu m-a lansat oarecum, dar mai mult în detrimentul decât în folosul meu.”

“- 23.04. 1948 - Am fost la Tribunal ca să iau rezultatul. Am fost radiat, alături de o seamă de prieteni și – pot spune – alături de absolut toți marii ași ai baroului. Șeful [Paul Iliescu] și Titi au rămas. Atmosfera e foarte apăsată, am văzut cîțiva colegi plîngînd în fața Tribunalului.”

“- 15. 07. 1948 - Mi-am văzut Decizia de respingere a înscrierii mele la Colegiul de avocați. Sună așa : “Comisia și-a făcut convingerea că petiționarul prin activitatea sa în viață publică și profesională a arătat în repetate rânduri o atitudine antidemocratică [și] respinge cererea art. 7 lit d.” Față de o asemenea argumentare, evident că nici nu motivez recursul : n-am de aruncat 4000 în vremurile astea grele.”

Deși șeful lui a refuzat să-l apere pe Ilie Lazăr, deși unii colegi l-au sfătuit să nu se bage, iar alții n-au binevoit nici să-l ajute și nici măcar să vie la o consfătuire, domnul dr. Nicolae Ursu s-a decis să-și apere prietenul.

Rememorând cele întâmplate în 1947 iată ce scrie într-un articol publicat în ediția specială a ziarului “Dreptatea” din 25 octombrie 1997 : “Onorată instanță – am zis – când d-l președinte mi-a comunicat că toți avocații care mă precedaseră, văzând dosarul, au refuzat apărarea, mărturisesc că am avut un moment de descumpărare și am ezitat să primeșc apărarea. Dar, de pe un moment pe altul, mintea mea s-a luminat și mi-am zis : <<Atunci când pe banca acuzațiilor se găsește generația Alba Iulia, Ardealul nu poate lipsi de pe banca apărării.>>> Și am primit mandatul.” Și asta în condițiile în care, până în ziua respectivă, absolut toți avocații aleși de acuzați au refuzat, inclusiv șeful lui de Birou avocațial. Articolul din “Dreptatea” se încheie cu următoarea idee : “Procesul lui Iuliu Maniu nu trebuia să aibă loc. Nu trebuia, dar a avut. Și atunci cum îl vom judeca noi astăzi? Mai putem noi oare să-l pomenim că a fost procesul trădării naționale, aşa cum o făcea presa comunistă a vremii ? Nu, hotărât nu! Procesul lui Iuliu Maniu n-a fost procesul trădării naționale. Procesul lui Maniu și al colaboratorilor săi politici a fost procesul demnității naționale a poporului român. Asta a fost, astă rămâne și așa va trebui să-l înregistreze istoria.”

La acest proces a participat, printre alții, asumându-și toate riscurile și un avocat al demnității naționale a poporului român : dr. Nicolae Ursu.

Ștefan Casapu

Nenea Iancu poet

Inegalabilul dramaturg român, I Luca Caragiale, - Nenea Iancu – cum îi spuneau răsfățădu-l, cei din familia lui M. Eminescu, și mulți alii apropiati susfletului său și-a încercat condeul, cu succes și pe tărâmul poeziei. A fost chemat spre mirajul versificării de harul talentului său și susținut de hănicia-i îndărătnică. Vă oferim o epigramă care poarta amprenta numelui său prin conținut:

A fost scrisă probabil de un confrate de condei al dramaturgului ori chiar de către cel ce pe sine s-a ironizat, nimeni altul decât autorul "Scrisorii pierdute". Bănuim ca nenea Iancu a creat-o, fiindcă muză lui poetică l-a inspirat, din propria-i biografie în multe opere rimate, cu pronunțat iz satiric, intrate în nemurire, alături de cele care l-au urcat pe cel mai înalt piedestal al dramaturgiei și prozei scurte românesti.

El și-a ales drept arsenal de luptă, cu mizeria morală și păcatele susfletesti, prea pământene ale conviețuitorilor săi, niste oglinzi literare simbol, în care cei imortalizați de condeul său, să se poată "ceti și regăsi" cu eforturi intelectuale minime. O diversă gamă de opere dramatice, proză scurtă atractivă și accesibilă, fabule, epigrame, pamphlete etc., cu adresa clară, violentă și incisivă împotriva imposturii, parvenetismului, lichelismului de toate culorile, politicianismului cu adâncă notă de sbultură, îmbibat de atmosferă socială dâmboviteană infectată de veniți aiici de peste mări și țări să se îndestuleze "pe mai nimic". Pentru posibilități cititorii din vremea lui și cei care le-au urmat, cu intenția clară de a-i face să se autocenzureze în viață, a recurs frecvent la umor, satiră, ironie brutală, aluzie malicioasă, uneori punând "în joc" propria-i persoană, biciuind-o spre a o salva de rele și admirând-o la succese. Cele mai multe din operele sale poetice vizează teluri obștești, de la civismul omului de rând la măruntele ori mariile păcate ale celor care, din întâmplare, au ajuns pe diferite trepte ale ierarhiei vieții sociale. Dar să lăsăm versurile sale incisive și profund malicioase să vorbească, prezintându-vă câteva selecții, drept esantion, dintre perlele reușitelor sale productii poetice. În "Duelul", fabulă publicată la 1 iulie 1907, inspirată de prea cunoscuta răzmerită a țărănilor, încercată în sânge de mai mari statului de atunci, Nenea Iancu revoltat și consternat de cele trăite, spune:

"Ion Luca Caragiale,
vănzător de bătură,
Face și literatură
Însă nu face parale"

Naivul plug o dată (probabil, ofensat)
La un duel de moarte pe tun l-a provocat
Dar adversarul tanțoș, răcni cavaleresc:
"Mișelule...-n genunche! Si-n frunte l-a scupat...
Si, pe teren, naivul a fost silit firește
Mult umilită scuze să ceară de la tun.

Morală:

Doamne ferește
Pe mojicul prost de boier nebun!

În nenumăratele sale întâlniri cu amicii, la o bere "vorbită", adesea i-a delectat cu ironii dureroase ca cea dedicată "Unui încercat în datorii":

Ești mâncat de cămătari,
Cum e lemnul vechi de cari,
Și țara de prinți coțcar!...

Avea ce avea, Nenea Iancu cu cei subțiri la minte. Astfel în "Unui poet Astru": recurge la un presupus dialog:

- Tânărul X... are darul
- D-a scrie-n poezie:
- "Dar... Carte ceva știe?
- "A-nvățat abecedarul!..."

Întotdeauna când s-a apropiat- și a făcut-o cu drag ! de viață și susfletul omului oropsit, de necazurile de la oameni venite n-a făcut risipă de râs ci a trăit durerile acestuia. Iată cum în "Iarna" trăiește săracia nevoiașilor cu compătimire. Parcă-l vedem pe nenea Iancu suferind alături de săracii satelor și târgurilor de atunci dar și ...de azi:

Negreșit! Focul din soare
Nu-l plătește Dumnezeu,
Însă noi plătim sărmănjii
Lemne și carbuni mereu.

Doamne, de-ai veni-ntr-o noapte
Pe pământul înghețat
Ca să vezi cât e de jalnic
Să tot tremuri ne-ncetă.

Tu care-ți iubești făptura,
N-ai mai zice un cuvânt
Și-ai opri crivățul aspru
Să mai susfle pe pământ.

Mai oferim cititorilor acestor însemnări câteva replici din sarcatica poezie "Prea sărac" a celui care a incitat oamenii din vremea lui să caute "O scrisoare pierdută". Aceia și mulți care le-au urmat, tot căutând-o, de atunci pâna azi, dezamăgiți, au descoperit parcă fără sfîrșit, cohorte de politicieni, funcționari ori slujbași, lichele neaoș dâmbovițene care prosperă și se înmulțesc pe seama oropșitorilor care mereu au visat, au muncit și luptat pentru o viață mai omenească.

Plimbându-mă-n singurătate,
O odă gloriei să fac;
Dar gloria se depărtează.
- "De ce fugi?" zic.- "Ești prea sărac!"

(continuare)

Nenea Iancu poet

Mă duc la editor c-o carte
 E iarnă, frig- voi să mă-mbrac;
 Dar editorul mă respinge:
 "Nu te editez; ești prea sărac!"

.....
 Atunci, voi de disperare
 Să mă atârn de un copac,
 Dar craca fuse prea subțire,
 mi-a zis troznind: "Ești prea sărac!"

.....
 Îmi place către primăvară
 Să mănânc ochiuri cu spanac,
 Și nici spanac, nici ochiuri simple,
 Nu pot gusta....Sunt prea sărac!

.....
 Mă duc la revoluțione
 Și caut leac, și poc și pac!
 "Ce căți aici?" strigă bandiții!
 "Sunt dizident!"
 "Ești prea sărac!"

Închei această modestă și strâmtă poartă spre poezia lui Nenea Iancu , pe care parțial am deschis-o, cu încercarea de a o face provocatoare, mai cu seamă pentru mulți tineri de azi, care declară deschis că nu știu mai nimic despre poetul I.L.Caragiale.

Căutați și încercați deci, să vă apropiăți de "Fabule, satire și parodii", o culegere aleasă din poezia lui I.L.Caragiale, chiar dacă aceasta a fost editată de o modestă și săracă editură, "Facla" din Timișoara în 1972. Citiți-le și vă veți convinge (poate din nou!) că Nenea Iancu este cu adevărat nepieritor pe bolta culturii noastre românești și prin opera sa poetică.

Profesor Andronic Moldovan

La Pas prin librării

Noutăți editoriale semnalate de Horia Bârsan

1. "MUZICA UNEI VIETI" de Andrei Makine, Ed. Humanitas, 2002.

Autorul acestui roman s-a născut în urmă cu 44 ani în Siberia și a captat încă din copilărie ecurile tragediilor provocate de teroarea stalinistă. Din 1987, s-a stabilit în Franța și a devenit un cunoscut romancier francez. În Muzica unei vieți, personajul principal este un bătrân întâlnit într-o înghețată gară siberiană, care îi povestește naratorului, pe parcursul lungului drum cu trenul spre Moscova, ciudata poveste a vieții lui. Totul începe într-o zi de mai 1941, când un Tânăr pianist moscovit se pregătea de primul său concert. În chiar acea zi, părinții îi sunt arestați de KGB, iar Alexei Berg, pianistul, pentru a scăpa de lagăr fugă în Ucraina, preia actele unui soldat mort și face tot războiul sub numele acestuia. Atunci când, întors în Moscova, încearcă să dea de urma părinților dispăruti în Gulag, e condamnat pentru însușire de falsă identitate și trimis, la rândul lui, în Siberia. Alexei Berg e obligat de nefericitele imprejurări istorice să fie mereu altcineva decât el însuși, să fugă de adevărata sa identitate, dar și de cea falsă, devenind un fel de fantomă căreia societatea sovietică îi refuză dreptul de a exista.

2. "FEMEIA DIN FOTOGRAFIE" Jurnal 1987-1989 de Tia Șerbănescu, Ed. Compania, 2002.

Nu este un jurnal propriu-zis, cu notații zilnice subiective, ci o combinație de roman autobiografic și reportaj despre ultimii ani ai ceaușismului. Autoarea are capacitatea rară de a descrie oameni simpli, vii, pe care îi auzi și îi vezi, se întrupează din cuvinte cu o autenticitate ce ține de miracolul artei.

Prima copilărie e trăită într-un sat ialomițean, în familia ei naturală, cu bărbați bețivi și femei nefericite, de care se va înstrăina. Adoptată de o mătușă din București, pe care o va considera singura ei mamă, fetița descoperă cărțile și, din acel moment, viața î se umple de literatură, trăirile din cărți concurându-le în intensitate pe cele reale.

Apare dorința de a scrie ea însăși. Autoarea nu este o sentimentală, dar felul în care sunt puse în pagini mama adoptivă și o extraordinară mătușă, vădește o tandrețe emoționantă. Aceste femei simple, cu preocupările lor cazaniere și greșelile lor de exprimare, au o bunătate și o hănicie care fac din ele niște stâlpi ai lumii. Întâmplările din viața autoarei, între care și moartea prieteniei sale, sunt împănate cu instantanee de la cozi și de pe stradă, cu scene din redacția "România Liberă", cu dialoguri transcrise aidoma, toate alcătuind o felie de existență semnificativă pentru viață în totalitarism. Tia Șerbănescu nu scrie din perspectiva de azi, se vede clar că totul a fost consemnat atunci.

3. "POEZII". Ediție omagială de George Bacovia, Ed. Universal Dalsi.

Ediția omagială a operei bacoviene este prefațată de Dan Grigorescu și ilustrată cu 20 de gravuri de Petre Vulcărescu. Este o superbă ediție-album, realizată în cele mai bune condiții grafice și punte minunat în valoare cunoșutele poezii ale lui Bacovia.

Elevi Săceleni laureati în competiții internaționale 2002

În cadrul prestigiosului concurs internațional de informatică "All Star" organizat de American Computer Science League (ASCL) în 25 mai 2002 la Montreal Canada, echipa Colegiului Național de Informatică "Gr. Moisil" Brașov a obținut un foarte frumos succes locul al II-lea în confruntarea cu 225 de licee de pe întreg mapamondul.

Echipa a fost formată din următorii elevi: Ciocîrlan Claudiu, Andrei Cătălin, Culea Radu, Dovăncescu Silviu, Mahu Gabriel și Iacob Adrian (foto) conduși de prof. Cocornea Manuela.

Principalii sponsori care au făcut posibilă această deplasare sunt:

Fundatia ASPERA, Pro Edu Brasov, Primaria mun. Brasov, BCR, BRD, Primaria mun. Sacele si nu in ultimul rand Electroprecizia S.A.

 În timp ce Campionatul Mondial de Fotbal din acest an, concentra atenția lumii spre îndepărtata și fascinanta Japonie tocmai de acolo în aceste zile, la noi în România au venit vesti despre un succes românesc de excepție. Cinci elevi din România printre care și o elevă din Săcele, Banciu Alexandra Giorgiana din clasa a VI-a la Școala Generală nr. 4 (cartierul Electroprecizia) – s-au plasat, prin creațiile lor, în primele locuri din grupele I și respectiv II, dintre premianții ediției a 11-A, a Concursului Internațional de Desene pentru Copii organizat în Japonia, cu generoasa temă "Salvați Natura". Peste 7100 de desene, create de copii din 50 țări de pe planeta noastră, la provocarea "Forului Mondial Salvați Natura" s-au confruntat în competiția din acest an, finalistele concentrându-se pentru evaluarea în Japonia.

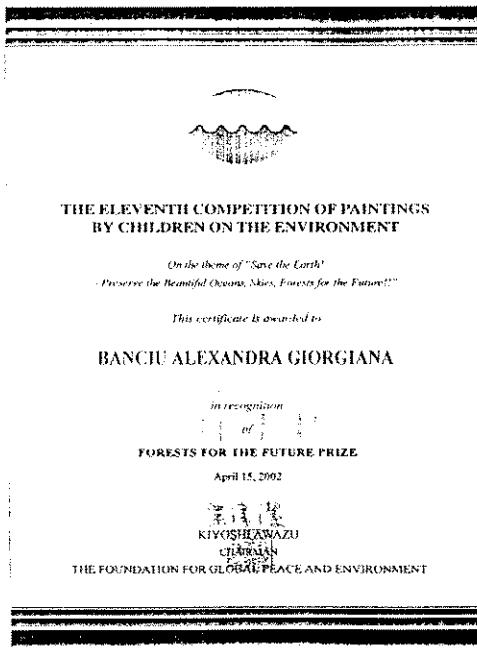
La 15 Aprilie 2002, un juriu de specialitate a decis ierarhizarea premiațiilor. Printre aceștia, pe primul loc din subgrupa a II-a de premianți la tema "Pădurea în viitor" s-a situat Banciu Alexandra Giorgiana din România, aceasta fiind elevă clasa a VI-a la Scoala Generală Nr. 4 din Sacele, Brașov. Confirmările succesului se află în posesia premiantei și a școlii. Odată cu confirmarea premiului amintit, organizatorii concursului internațional "Salvați Natura" au adresat mulțumiri și felicitări distinsei eleve săcelene, părinților și corpului didactic care au contribuit la dobândirea amintitului succes. De asemenea s-a comunicat faptul că pentru anul 2003, organizatorii concursului vor edita un Calendar Ilustrat al mediului care va cuprinde și desenul premiat, apartinător

elevei săcelene. Calendarul album respectiv va fi difuzat în toată lumea. Ne exprimăm sincera bucurie față de succesul elevei Banciu A. Georgiana pentru excepționala sa performanță din Japonia și pentru obținerea premiului II la învățătură și purtare la absolvirea clasei a VI-a din anul școlar recent încheiat.

Fericiti parintii care cresc si se bucură de astfel de copii. Felicităm în mod deosebit pe îndrumătoarea și animatoarea talentată elevă Banciu A. Giorgiana, în cîmpul sensibilității atât de atractive al artelor decorative, profesoara de arte-plastice din școală, Duru Minodora și alături de domnia sa, întregul corp de educatori de la această școală, îndrumat cu pricepere de către directorul, prof. Jipa Dorin care se străduiesc să formeze elevii întru duhul preceptelor moral-civice moștenite de la patronul spiritual al școlii, episcopul N. Popeea, născut pe aceste locuri ". Voiește, Muncește și vei Reuși în Viață" recomandă marele prelat săcelean discipolilor și enoriașilor săi.

Post-Scriptum: Sugera'm autorită'ilor locale, for'elor politice și economice, institu'ilor de artă și cultură, printre care la

loc de frunte bisericilor din Săcele să încurajeze pe toate căile astfel de succese să le popularizeze și din modestele posibilități economico-financiare săcelene să le premieze măcar cu simbolice sume de bani. Apoi cel puțin odată într-un an în cadrul unor festivități tradiționale locale, persoanele creațoare de valori distinse, să fie evidențiate și oricără de modest stimulate cu diplome, s.a.

Prof. Andronic Moldovan

La Săcele, tradițiile sunt la loc de cinste

Recent, a văzut lumina tiparului "Ghid Muzeului de Etnografie din Brașov", editat sub îngrijirea prestigiosului om de cultură, d-na Ligia Fulga, directorul muzeului. Tradus în trei limbi de circulație mondială (franceză, germană și engleză), "ghidul" s-a propus să ofere publicului o imagine de sinteză, de evocare a lumii rurale tradiționale care a existat timp de trei secole (sec. XVIII-XX), sub această formă reconstituită astăzi de etnologi, în partea de sud-est a Transilvaniei".

Cel de al III-lea segment al acestui ghid este dedicat Muzeului de Etnografie Săcele, a cărui structură tematică urmărește desfășurarea principalelor activități practicate în gospodăria tradițională, ilustrând agricultura, creșterea animalelor, păstoritul transhumant, industria casnică, textilă și costumul local. Muzeul este adăpostit într-o clădire monument istoric, atestată documentar în anul 1543, cunoscută în cronicile medievale sub denumirea de "Kuria" sau "Domus Dominorum", iar în memoria orală a localnicilor, "Casa dijmelor".

Cele șapte săli ale muzeului săcelean oferă o amplă informație culturală și un mesaj educațional subanțele generației actuale referitoare la ceea ce au fost și au reprezentat strămoșii noștri mocani și ceilalți locuitori ai acestor meleaguri în perioada amintită. "Chipurile mocanilor săceleni sunt simple și tari, ferm conturate, aşa cum au rezistat oamenii satelor ardelene, dintr-un neclintit instinct, la toate încercările vieții". Îmbrăcământa mocanilor constă din cămașă cu **guler mocănesc**, cusut în **tăblițe**, fie cu fir auriu sau argintiu, fie cu fir de mătase albă sau galbenă, purtau cioareci albi "înfloriti" din dimie albă, peste cămașă se încingeau cu un chimir din piele împletită, de diferite culori. În timpul verii se purtau vestă și **zăbun** din postav negru sau bleumarin, iar peste acesta, în zilele de sărbătoare **antiriul** din dimie albă, toate aceste piese fiind ornate cu **găitane**.

Oieri săceleni pășteau oile din primăvară până în toamnă pe păsunile alpine de pe versantele transivănești, muntene și moldovene ale Carpaților și le iernau din toamnă până în primăvară în Bărăgan și Bălțile Dunării, ajungând până în Dobrogea, în stepele Moldovei sau, pe văile Someșului, Tărnavelor și a Mureșului, până în Banat. Cel mai important personaj al stânei (organizată în **comarnic**, fierbătoare, și stâna florilor) era **baciul** care se ocupa de prelucrarea laptelui, a urdei, cașului, brânzei și cașcavalului. **Mânzărarul** păzea oile cu lapte,

sterparul oile sterpe și berbecii, **miorarul** îngrijea turmele de miei, iar **strungarul** mâna oile la muls.

Toate gospodăriile din Săcele se ocupau cu țesutul stofelor din lână cu care se îmbrăcau bărbații și femeile. Rezultatele industriei casnice erau **dimia** albă și neagră pentru **ghebe** și **zăbune**, **țolurile** de pânză vopsită cu ajutorul culorilor vegetale, **cănuurile** (sculurile), **săricile** și **straiele**, care erau date la **dîrstă** pentru scoaterea **mițelor** albe mătăsoase, **maramele de borangic** cu ornamentarea lor preponderent florală (**trandafirul scheienesc**, **cornul**, **prescura**, **șetranca**, **crinul**, **floarea bătrână**).

De o deosebită frumusețe și originalitate era costumul femeilor săcelene, în care, începând cu sec. XIX își fac loc piesele vestimentare din mătăsuri, tul brodat, şifon, dantele, borangic, postavuri fine, semn și ale unei situații materiale de-a dreptul înfloritoare. La sărbători, femeile îmbrăcau somptuosul costum cu fustă bogată și **laibărul** din atlas, cămașă din "șemizet" cu mâneci largi, strânse în pumni aleși cu fir de aur. Hainele de iarnă, **zăbunul**, **dulama**, **scurteica**, **ghebuța** erau lucrate din postavuri fine,

iar **maloteaua** era din satinuri căpușite cu blănuri de vulpe sau bursuc și decorate cu plimb de jder. Talia era marcată cu brâu de argint, iar ca podoabe predominau talismane din aur, șiruri de mărgăritare și salbe de galbeni. "Trecute vieți de doamne și domniți"!

Muzeul Etnografic din Săcele a fost inaugurat, în structura și cu exponatele de astăzi în toamna anului trecut și, la timpul respectiv, revista noastră a semnalat cum se cuvine acest eveniment deosebit.

În această primăvară, o altă manifestare specială a marcat lansarea pliantului muzeului, realizare artistică de excepție, cu un conținut informațional și imagistic foarte sugestiv, structurat pe următoarele capitole: Zona etnografică Săcele, Omul și Pământul, Păstoritul transhumant, Lemnul, Industria casnică textilă, Teascul de călcat stofă, Portul mocanilor, Portul ceangăilor, "Casa Curată", Marame de borangic.

Iată că se poate și la Săcele să se organizeze așezămintă și manifestări culturale cu adevărat valoroase, care dovedesc preocuparea Primăriei, a Consiliului Local și a tuturor celor implicați pentru actul de cultură în adevăratul înțeles al cuvântului.

Redacția "Plaiuri Săcelene"

MUZEUL DE ETNOGRAFIE BRASOV GHID

JURNAL DE VACANȚĂ**Spre SUD, la sfârșit de aprilie**

- Note de călătorie în Grecia -

Pe data de 25 aprilie 2002 am plecat din fața școlii cu destinația: Grecia, locul unde s-au întâlnit marii dramaturgi antici, țara măslinilor și a marilor civilizații antice.

A doua zi am ajuns în orașul grecesc Salonic. Situat la marginea golfului Salonic, acest oraș se bucură de o industrie înfloritoare și de un turism dezvoltat. Faptul că este vizitat de turiști și că este situat la mare, a ajutat la dezvoltarea comerțului în acel oraș. Salonic este al doilea oraș ca mărime și număr de locuitori din Grecia, fiind depășit numai de capitala acestei țări, Atena.

În Salonic am vizitat biserică Sf. Dumitru, o construcție măreță în stil gotic. La subsolul acestei biserici am putut vedea o minune nemaivăzută: o candelă la care, după ardere, rezultă mir. Drumurile acestei localități sunt pline de oameni care se grăbesc să ajungă la locul de muncă sau la o întâlnire foarte importantă. Toți acești oameni se folosesc, pentru a ajunge la destinație, de scutere. Aceste scutere sunt indispensabile în aglomerația de la ora de vîrf. Din această cauză, în Grecia permisul de conduceare a unui scuter se eliberează de la vîrstă de 16 ani. Gălăgia făcută de aceste "biciclete cu motor" este îngrozitoare. Acest oraș are și locuri liniștite, ferite de gălăgie. Unul din aceste locuri este faleza. Plimbarea pe faleză a fost un moment de liniște și putem să-i zicem "relaxare". Casele acestei țări sunt puțin înalte, cu terasă în loc de acoperiș și cu foarte multe balcoane, pentru a se bucura de soarele cald al Greciei. Acest soare este exploarat la maxim, deoarece fiecare casă are propriul său sistem de încălzire solară. Soarele este captat de niște panouri solare care conduc căldura la niște recipiente cu apă, încălzind-o. În acest oraș cerșetoria nu este permisă iar cerșetorii sunt alungați la periferiile orașului. Nici țiganii nu sunt tratați mai bine, și ei la rândul lor sunt alungați din oraș și sunt tratați ca niște animale. După un scurt popas în Slonic, grupul a plecat spre Platamonas. Drumul dintre localități este o autostradă asfaltată, nesfârșită și curată. Platamonas, localitate liniștită, situată la malul mării Egee, cu un turism foarte dezvoltat. Aici locuiesc foarte mulți români stabiliți dar și foarte mulți aromâni. La fiecare pas dai peste cineva care vorbește limba ta. Aceasta este o satisfacție imensă pentru cineva care stă de mult timp departe de casă și căruia i-s-a făcut dor de țară. Străzile acestui oraș sunt foarte curate și îngrijite iar oamenii foarte politicoși. Hotelurile acestei localități sunt foarte luxoase și foarte confortabile.

După o noapte în Platamonas, grupul a plecat spre Meteore. În drumul nostru către Meteore am oprit și la un atelier meșteșugăresc unde proprietarii ne-au întâmpinat cu sucuri reci menite să ne potolească setea

de după drum. La intrare în atelier am primit câte un bilet de tombolă care avea să se țină la sfârșitul popasului de la atelier. În atelier am putut vedea o mulțime de icoane de toate formele făcute acolo și alte lucruri, cum ar fi casete video în care vedeam obiceiurile și tradițiile grecilor dar și explicate mai bine locurile care trebuiau vizitate. În atelier mai găseam și tot felul de băuturi tradiționale grecești precum și obiecte vechi confectionate din aramă, bronz precum și alte materiale. La sfârșit, când s-a organizat tombola, 4 fericiți clienți ai atelierului au plecat acasă cu mici atenții din partea proprietarilor atelierului. Premiile constau în iconițe făcute de mână, lumânări de diverse forme și culori. După acest scurt popas am ajuns la Meteore. Frumusețea indescriabilă a Meteorelor privite de pe drumul de acces, te fac să îți dorești să mai vîi odată să le vezi. Eu cred că oricât le-ai vedea, tot nu te-ai sătura de ele. Meteorele sunt formațiuni de piatră modelate de vînt în forme ciudate. Unii asemană aceste fenomene cu chipuri omenești. În vîrful acestor formațiuni de piatră se găsesc 7 schituri călugărești, unde trăiesc călugări și măicuțe. La unele din aceste mănăstiri se ajunge numai cu ajutorul unor sfori cu care sunt ridicate până în vîrf, până și lemnele de foc. și apa de băut este ridicată cu ajutorul sforilor. Din această cauză viața călugărilor este foarte grea acolo sus pe stâncile acelea înalte. Se zice că acei călugări care au păcătuit sunt pedepsiți foarte aspru. Ei sunt "condamnați" să petrecă o perioadă lungă de timp izolați pe o stâncă din apropiere, și să-și ocupe timpul cu confectionarea obiectelor meșteșugărești.

În apropiere mănăstirelor sunt foarte multe magazine de obiecte meșteșugărești. Deci, de la Meteore nu poți pleca fără să ai măcar o vedere cu Meteorele.

De la Meteore am plecat spre orașul de la poalele lor, Kalamaka. În acest oraș am întâlnit o mulțime de români stabiliți acolo, care au reușit să-și deschidă o mică afacere. Cele mai multe prăvălii vând blanuri artificiale dar și blanuri veritabile. Pe lângă blanuri se găsesc și o mulțime de alte obiecte confectionate de oamenii de acolo. Aici se pot găsi de asemenea o mulțime de obiecte din argint și din aur.

De la Meteore am plecat spre capitala Greciei, Atena.

Atena este un oraș foarte mare cu o populație diversificată. Pe scurt este un oraș cosmopolit.. Numele orașului vine de de zeița protectoare a orașului, Atena. Se zice că zeița Atena și zeul Poseidon își disputau hegemonia asupra acestui oraș. Ca să-i convingă pe locuitorii orașului, Poseidon, zeul mării, le-a oferit locuitorilor orașului un izvor cu apă limpede și un măgar.

continuare în pag. urm.

continuare

JURNAL DE VACANȚĂ

În schimb, Atena, zeița înțelepciunii, le-a oferit oamenilor un măslin. De atunci, măslinul a rămas simbolul purității și simbolul național al Greciei. De atunci Atena este considerată zeița protectoare a orașului.

Încă de la periferiile marelui oraș îți dai seama că intri într-un oraș puternic industrializat. Marile fabrici ale Atenei sunt situate la marginile orașului ca să nu polueze prea tare aerul din oraș. Dar degeaba, pentru că mulțimea de mașini și motociclete poluează mai tare și mai mult decât o fabrică. Și în acest oraș oamenii se deplasează cu ajutorul scuterelor. Din cauza aglomerației, acesta este singurul mod eficient și uneori sigur de deplasare printre mulțimea de mașini. În Atena sunt o mulțime de hoteluri, deoarece turismul este foarte dezvoltat. Totuși, ceea ce m-a intrigat pe mine este faptul că în capitala turismului european, majoritatea persoanelor care lucrează în magazinele de pe lângă hotelurile din Atena sau în piețele din apropierea lor nu cunosc nici măcar nivelul minim al limbii engleze. Atunci, mă întreb eu, ce pretenții mai putem să avem de la români. Ca să te înțelegi cu un vânzător de pe acolo trebuie să folosești limbajul semnelor. Aceasta este singurul mod prin care te poți înțelege cu cineva în acel oraș. Singurele magazine care au vânzători cunoscători ai limbii engleze sunt marile magazine care sunt vizitate de foarte mulți turiști.

Totuși Atena, pe lângă faptul că este un oraș gălăgios, mai are, și alte defecți. Unele din aceste defecți ar fi numărul mare de câini comunitari, numărul mare de vagabonzi, care în afară de faptul că sunt foarte săraci se mai și droghează. Aproape la fiecare colț de stradă răși să dai în nas cu o persoană care nu mai știe ce e cu ea din cauza drogurilor. Acest lucru face din Atena un loc foarte periculos pe timp de noapte. Totuși, în serile în care au loc evenimente importante poți vedea pe străzi o mulțime de polițiști la datorie. Prețurile din acest oraș nu se compară cu prețurile din România. Aici toate lucrurile sunt foarte scumpe. Până și un PET de 0,5 litri de apă plată este echivalentul în Euro a 14 mii lei, ceea ce este exagerat de mult. Aici, ca să măncăm pe săturate trebuie să dăm circa 170 mii lei de persoană. Acum cred și eu că Grecia este o țară "scumpă". Dar frumusețile acestei țări compensează prețurile și alte necazuri întâlnite acolo.

Plaka. Cel mai vizitat cartier de către turiști al Atenei. Aici turiștii pot găsi muzică tradițională grecească, mâncare tradițională grecească, dar și alte lucruri cu caracter grecesc. Atunci când intri în acel cartier este de datoria ta ca om civilizat să ai o ținută decentă. Dacă nu, toți te privesc ca pe un renegat al societății. Plimbându-mă prin acel loc mi-am dat seama că Atena nu este doar un oraș gălăgios ci și un oraș

Spre SUD, la sfârșit de aprilie

- Note de călătorie în Grecia –

romantic care trebuie vizitat.

În cea de-a doua zi de sedere în Atena am urcat pe Acropole. Acest deal este urma lăsată de către marea și înfloritoarea societate grecească ce a trăit pe acele meleaguri cu mult timp în urmă. Ceea ce este incredibil, este faptul că acele ruine au ținut piept timpului și vremii nu totdeauna favorabile, destul de bine, ele fiind într-o stare destul de bună ținând cont de faptul că a trecut foarte mult timp de la construcția lor. Pe dealul Acropolei se găsește Partenonul, un vechi templu grecesc. Mai jos de templu se găsește Teatrul lui Dionisos. Un teatru construit cu mii de ani în urmă, el tot se mai ține în picioare și încă reușește să fascineze o mulțime de oameni. Acest lucru este reușit doar cu ajutorul oamenilor care și-au dedicat viața recondiționării și restaurării acestor monumente.

Din Atena am plecat către primul nostru loc de odihnă, Platamonas. Aici am avut opurtunitatea de a face baie în Marea Egee. Apa era numai bună de scăldat dar locuitorii localității spuneau că apa este foarte rece. Din această cauză nu am văzut nici un "băştinaș" scăldându-se în apele marii. Totuși, unii oameni nu sunt prea ospitalieri cu turiștii. Chiar în ultima noapte în Grecia un mic grup era să simt luati la bătaie de către niște persoane care probabil mergeau la vreun chef și care își făcuseră "încălzirea" prin vreun bar nocturn. Totuși, Cel de sus a avut grija ca noi să nu pățim ceva în ultima noapte de sedere în "Țara măslinilor".

A doua zi am plecat destul de devreme către țara noastră natală. Încă de la vamă se vedea că părăsim o țară cu o bogată istorie și cu o civilizație de neegalat.

La vamă cu Bulgaria se vedea că intrăm într-o lume schilodită de regimul comunist. Clădirile în care muncesc vameșii sunt într-o stare îngrozitoare iar câinii vagabonzi sunt aici în haite. Ai zice că până și ei ar vrea să emigreze din acea țară chinuită.

Tranzitarea Bulgariei nu a durat decât 8 ore. Majoritatea acestor ore le-am petrecut dormind deoarece pe timp de noapte nu se vede nimic care ar putea să ne atragă atenția. Totuși, ne-am bucurat și noi de priveliștea Sofiei pe timp de noapte. Un oraș plin de lumini și luminițe care trezesc orașul la viață. După un scurt popas la marginile Sofiei am pornit din nou către minunata noastră țară. Eu m-am lămurit acum în privința României. Când am văzut Bulgaria, căt de putin, mi-am dat seama că ar trebui să fiu bucuros că sunt român. România este o țară foarte frumoasă din punct de vedere geografic, țara noastră are toate formele de relief și acest lucru face din ea locul cel mai bun de petrecere a unei vacanțe cu familia.

Gruia Bogdan Nicolae Cls. X. B
Lic."George Moroianu" Săcele

RELATII APOTEOTICE SĂCELE - VIRE

Beneficiul unei nații nu se numără în conturile grele ale unora ce au uitat de bunul simț de a nu împinge mai mult de jumătate din populație să trăiască în săracie lucie în acest început de mileniu al treilea, ci în fapte de cultură, în pași demni prin istorie, în lumina conștiinței.

În lumina cunoștinței, după cum se știe, cîțiva dascăli

oficiale de înfrățire. Moment deosebit de emoționant.

Imnele celor două țări sunt intonate cu aleasă precizie de fanfară. Douăzeci de drapel românești purtate de tinerii noștri săceleni flutură alături de stindardele franceze, infiorind inimile participanților. O parte din consilierii săceleni invitați special pentru acest

Sacele, nouvelle jumelle de Vire

Les liens entre Normands et Roumains ont pris une nouvelle forme, mardi, avec l'officialisation d'un jumelage entre Vire et Sacele. Neuf ans après les premiers échanges culturels, les deux villes se tendent maintenant les bras.

D'habitude joyeux d'être avec son compère Thomassse, toujours prêt au bon mot, il était dans ses petits souliers, Alain Revet, mardi soir, dans la grande salle de la mairie. Les échanges culturels franco-roumains qu'il anime depuis neuf ans vont se transformer en jumelage entre deux villes...

« C'était en 1992. J'ai rencontré Colette Tinel qui était accompagnée d'une Roumaine, prof de français. Elle a proposé à la troupe de théâtre du lycée de venir en Roumanie. On ne savait absolument pas où on mettait les pieds, mais les parents ont tous été d'accord. » Mais Alain Revet s'interrompt lui-même d'un « Je suis très content », qui résume parfaitement son sentiment.

săceleni au aprofundat din 1993 o relație de suflet cu omologii din orașul Vire-Franța. Sub egida schimburilor culturale între cele două licee (Liceul Electroprecizia și Liceul Marie-Curie) pînă acum patru generații de elevi săceleni au avut șansa de a accede la vizitarea Franței și a altor diferite state europene (Austria, Belgia, Olanda, Germania, Ungaria).

Și anul acesta între 27 aprilie și 17 mai, 21 de elevi și 9 profesori au fost reprezentanții Săcelului pe meleagurile Normandiei. Schimbul cultural-teatral a cuprins două piese de teatru în regia deosebită a d-lui prof. Dorel Cerbu și dansuri populare românești coordonate de d-l prof. Ioan Popovici. Teatrul jucat în limba lui Moliere de înimoșii elevi săceleni ("Le journal" de Guy Frossy și "Moșii" de I.L. Caragiale, versiunea franceză prof. Deliana Ghiuță), a făcut furori în trei orașe diferite din Franța: Laval, Falaise și, bineînțeles, Vire.

Al IV-lea schimb cultural-teatral este însă în egală măsură o încununare apoteotică prin înfrățirea celor două orașe. Eforturilor intense de cîțiva ani ale unui grup de inițiativă din Vire-Franța (asociația T.R.A.C., avându-l ca președinte pe neobositul *Alain Revet*) și din Săcele (la începuturi *Adrian Golea Man*, *Dorel Cerbu*, președintele Comitetului de înfrățire Săcele-Vire, și *Nicolae Munteanu*) s-au împlinit acum.

În data de 7 mai 2002 o delegație oficială la vîrf din partea mun. Săcele, d-l Primar *Gheorghită Mutu Petre*, d-na secretar *Andronic Maria* au pecetluit oficial aceste relații de prietenie cu tradiție deja prin semnarea cartei

moment festiv de municipalitatea din Vire, reprezentanți ai consiliului local francez, familii prietene implicate de ani de zile în acest vis european, dar mai ales mulți tineri săceleni și francezi. Însuși primarul francez, d-l *Jean Yves Cousin*, emoționat de cele petrecute a recunoscut că văzindu-i pe acești tineri entuziaști și înțeleș că adevărată uniune europeană numai de ei și prin ei va fi să fie cu adevărat împlinită.

Primul pas al istoriei unei înfrățiri de suflet a fost marcat. Al doilea se va împlini în vara aceasta, de Sîntilie, cînd o delegație franceză de prim nivel din Vire, însotită de mai multe familii din Association de jumelage Vire-Săcele vor poposi pe meleagurile săcelene pentru parafarea actelor oficiale aici.

Apoi temelia unei înfrățiri fiind consolidată trainic, există toate premizele pentru dezvoltări bilaterale în toate domeniile: economic, parteneriat de afaceri, învățămînt, cultură și nu în ultimul rînd al relațiilor umane. Căci unul din meritele unei asemenea deschideri europene este de a cunoaște și a fi cunoscut. De a gîndi cu pași mari în viitor. Un viitor promițător, mai bun, localității noastre.

Prof. Munteanu Nicolae

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

Consiliul Local Săcele a stabilit recent obligațiile și responsabilitățile care revin locuitorilor municipiului, dar și instituțiilor publice și agenților economici, în vederea bunei gospodării a localității. Potrivit hotărârii Consiliului Local nr. 53 din 25 aprilie 2002, vor fi considerate contravenții anumite fapte și activități ale unor instituții publice, agenții economici și cetățeni ai municipiului, care "atentează" la menținerea curăteniei și a unei bune gospodării în localitate. În acest sens, s-a decis să fie considerate contravenții și să fie sancționate cu amenzi cuprinse între 250.000 și 2.500.000 de lei, diferite fapte săvârșite de cetățeni sau instituții publice. Astfel, va fi sancționată neîntreținerea locuințelor, a anexelor gospodăriilor, a curților acestora, precum și necurățarea fațadelor locuințelor și a altor construcții amplasate la frontul străzii. În plus, vor fi amendați săcelenii care nu-și finalizează construcțiile la termenele prevăzute de autorizațiile emise de municipalitate, dar și cei care nu mențin curătenia pe trotuar, în piețe, târguri, parcuri și alte locuri publice. Mai mult, se sancționează neîndepărtarea zăpezii și a gheții de pe trotuarele din dreptul imobilelor cetățenilor, dar și depozitarea unor reziduuri menajere și a gunoaielor în alte locuri decât în cele special amenajate.

S-a mai decis să se sancționeze cu amenzi cuprinse între 250.000 și 2.500.000 de lei și alte activități, precum blocarea accesului la containerele de gunoi, blocarea autovehiculelor cu materiale sau cu alte autovehicule, dar și lipsa unor contracte între cetățeni, agenții economici sau administratorii de imobile și firmele specilizate în evacuarea gunoiului menajer sau industrial. Astfel, vor fi sancționați proprietarii care nu își identifică terenurile virane prin tablile care să cuprindă numele și prenumele, dar și domiciliul celui care deține terenul. De asemenea, riscă amenzi până la 5.000.000 de lei și proprietarii care nu inscripționează la loc vizibil numărul imobilului în care locuiesc, pe o tablă cu dimensiunile de minim 25/25 cm.

Agenții economici și instituții care nu își întrețin corespunzător imobilele în care își desfășoară

activitatea riscă amenzi cuprinse între 2.000.000 și 10.000.000 de lei. Neasigurarea spălării geamurilor și a vitrinelor, neînlocuirea celor sparte, lipsa curăteniei în locurile de depozitare a materialelor în curțile interioare în care își desfășoară activitatea agenții economici și instituții publice din Săcele se pedepsește cu amenzi de până la 10.000.000 de lei. Firmele și instituții din localitate vor fi sancționate cu

amenzi contravenționale, dacă nu asigură curătenia trotuarelor și a locurilor de parcare pe care le folosesc, nu își îngădăsc proprietățile care le aparțin sau nu îndepărtează zăpada și gheata de pe trotuarele din fața sediilor lor.

Mai mult, minorii care sunt surprinși în timp ce conduc vehicule, mai ales căruțe, pe drumurile publice, riscă amenzi de până la 10 milioane de lei. De asemenea, este considerată contravenție și este sancționată circulația animalelor pe DN 1A, dar și creșterea cainilor în imobile cu mai multe locuințe, fără acceptul vecinilor. Alte contravenții care sunt sancționate cu amenzi cuprinse între 2 și 10 milioane lei se referă la plantarea unor arbori pe domeniul public fără aprobarea administrației locale și îngădirea unor terenuri și a unor zone verzi cu garduri din diferite materiale, fără autorizație. Săcelenii care îngădăsc accesul în parcările publice cu lanțuri, bare sau cabluri, cei care lipesc afișe pe clădiri, stâlpi sau arbori, în afara panourilor speciale amenajate, riscă și ei să fie sancționați.

Vor constitui contravenții și vor fi sancționate cu amenzi cuprinse între 500.000 și 10.000.000 de lei pentru persoanele fizice și între 3.500.000 și 15.000.000 de lei pentru persoanele juridice, activități precum depozitarea unor materiale de construcții, moloz și pământ pe domeniul public, murdărirea acestuia de către cei care construiesc, repară sau dărâmă clădiri sau instalații, dar și necurățarea spațiilor din jurul imobilelor în care locuiesc, își spală sau repară autovehiculele pe domeniul public, dar și cei care parchează vehicule de mare tonaj în parcările din fața blocurilor de locuit, pe străzi și în locuri nesemnalizate ca accesibile parcării. Alte

continuare

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SĂCELE

activități care vor fi sancționate cu amenzi de până la 15 milioane de lei vizează abandonarea pe domeniul public a unor caroserii de mașini, prefabricate sau țevi, devierea circulației rutiere pentru executarea unor lucrări, fără autorizație din partea municipalității, dar și distrugerea sau murdărirea mobilierului urban, bânci, coșuri pentru hârtii, statui și fântâni.

Riscă amenzi de până la 10 milioane de lei și săcelenii care își spală covoarele și mașinile pe malurile râurilor și lacurilor.

O altă decizie a CL Săcele a fost aceea de a sancționa cu amenzi cuprinse între 1 și 15 milioane de lei persoanele fizice și între 4 și 25 milioane de lei persoanele juridice pentru activități precum deținerea sau creșterea animalelor și a păsărilor în cartierele de blocuri, păsunatul animalelor pe domeniul public, în lipsa unui contract în acest sens, precum și distrugerea indicatoarelor de circulație și a celor de pe străzi. Mai mult, turiștii care degradează marcajele și indicatoarele turistice de pe munte, podețele și parapeții de pe

potecele alpine, precum și alte dotări aferente acestora, riscă amenzi de până la 15 milioane lei. De asemenea, vor fi sancționate și alte activități care produc pagube mediului înconjurător, precum evacuarea apelor uzate sau a unor poluanți, fără respectarea normelor de mediu, dar și depozitarea pe malurile sau albiile unor râuri a reziduurilor de orice fel.

Conform HCL nr. 53/2002, săvârșirea contravențiilor menționate se sancționează în baza unui proces –verbal de contravenție, iar cel sancționat poate achita, pe loc sau în termen de 48 de ore de la data încheierii procesului verbal, jumătate din minimum amenzii prevăzut pentru contravenția săvârșită. Hotărârea privind stabilirea măsurilor de bună gospodărire a municipiului Săcele a intrat în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei, respectiv pe data de 25 mai 2002.

Pagini realizate de Horia Bârsan

HOTĂRÂRI ALE CONSILIULUI LOCAL

1. Hotărâre privind aprobarea organigramei și a numărului de personal din aparatul propriu al RAGCP Săcele.
2. Hotărâre privind aprobarea organigramei și a numărului de personal din aparatul propriu al Consiliului Local.
3. Hotărâre privind aprobarea în principiu a asocierii în participație a Consiliului Local cu SC SAVIOR SRL în vederea amenajării pieței situată în cartierul Stefan cel Mare.
4. Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Local Săcele.
5. Hotărâre privind aprobarea suplimentării bugetului pe anul 2002
6. Hotărâre privind aprobarea parcelării terenului din str. Rodnei.
7. Hotărâre privind zonarea municipiului Săcele.

N.R.: Textele publicate la rubrica "OPINII" conțin părerile semnatarilor și nu angajează atitudinea redacției față de temele propuse sau opiniile autorilor

În întâmpinarea unei aşteptate aniversări Săcelene

(Asociația Cultural Sportivă "IZVORUL" îplinește 80 de ani)

Se împlinesc anul acesta, 80 ani de la apariția în siragul de instituții "bine meritate" de către Săceleni a Asociației cultural – sportive "Izvorul". A fost atunci, în 1922, la doar patru ani după Marea Unire de la Alba Iulia, un moment crucial pentru spiritualitatea românească de aici. Tineri intelectuali uniți în jurul unor cărturari de vază ai locului s-au angajat, înmânunchiați în "Izvorul", să fructifice aici, în Satele Săcelelor, idealurile românești de demnitate și progres social, pentru care s-au jertfit eroii neamului la Mărășești, Mărăști, Oituz, Bratocea. Nu intenționăm să ne referim analitic la istoria "Asociației". Au făcut-o și o vor face și alții, preoccupați de trecutul și particularul socio-economic al Săcelelor. Dorim doar să obiectivăm și pe această cale a scrisului, în paginile revistei port standard al "asociației", "Plaiuri Săcelene", ideea de a sărbători cum se cuvine, în acest an, frumoasa, venerabila și meritata aniversare a 80 de ani de când ființează, aici la Săcele, "Izvorul". Iar în contextul acestei manifestări de sărbătoare și de lucru să fie analizate, evenimente și puse în valoare **aspectele** de "lumină și umbră" din viața "Izvorului" ajunsă acum la vîrstă octogenară. Pentru că oricum ar fi interpretată respectabilă vîrstă, cu plusurile ori minusurile vieții Asociației, ea a fost cu adevărat "Izvor" de spiritualitate a Săcelenilor. A fost o tribună de promovare a progresului localității. A luptat necontenit cu "zgura" socială și a promovat valorile din cele mai variate aspecte ale comunității. S-a luptat cu alții, dar mai ales cu sine, pentru ca binele său să fie cât mai apropiat de idealurile care i-au stat la temelia de început. O temelie care, după cum a demonstrat-o realitatea, a făcut-o să dăinue până la respectabilitatea de 80 de ani cu perspective multe în viitor.

A cunoscut un debut vulcanic, o tinerețe furtunoasă cu meandre specifice activităților de început de drum în asociațiile culturale democratice. Cu etape de multă și variată rodnicie dar și perioade de oboseală și de blocage determinate de frâmantări interne ori impuse de tăvălugul necruțător al "vremurilor vitrege" care de multe ori zdrobesc și restrâng amploarea izvorului inițial. Între anii 1922-1939-1940 "Izvorul" a trăit viața cea mai productivă cunoscând și atunci neîmpliniri, convulsii interne. În cele opt decenii de existență au apărut și s-au consumat destule evenimente de cumpăna ori derută, de poticnire, uneori de căderi temporare dar, în sufletele celor cu credință tenace în **aspirațiile sale ideale**, niciodată de îngenunchere. N-au returnat-o de la treburile sale generoase nici oportunismul ori egoismul devastator din interior, al unora din vremelnicii așa zisii "lideri" și n-au putut să o îngenuncheze nici măcar cei peste 50 de ani de teroare neofascistă sau comunistă. În momente de accentuată criză, cu amenințări evidente de subminare a

existenței și verticalității spiritului ei autentic, au apărut oameni cu vocația moralității neștirbite în stare să-i apere plini de curaj adevăratul ei caracter.

Rememorăm fragmentar o astfel de intervenție din istoria, nu numai odată zbuciumată, a Asociației "Izvorul".

În "Plaiuri Săcelene" nr. 7-8 (iulie august 1938) colaboratorul revistei M.Peteu, în articolul intitulat "ASOCIAȚIA SĂCELEANĂ" (pag. 151) exprimă câteva meditații de retrospecție și sugestii pentru viitorul "Izvorului", a cărui "sănătate" devenise precară. Afirmă, printre altele, autorul mai sus pomenit: "Ne interesează motivele care au adus asociația în situația de a nu mai putea face nimic bun, nimic valabil" începând apoi să explică starea la care se referea. Si continuă "O societate (Asociație n.n.) ca să poată trăi are nevoie de un ideal, care este însăși sufletul ei, însăși rățiunea ei de a fi.

Idealul pentru o societate este cuprul în care se topesc ambițiile personale, toate vanitățile". **"Care ideal"**, zice mai departe predecesorul nostru din 1938", este tendință spre mai bine, spre sublim"....."de aceea, un ideal social nu se atinge niciodată. Se ating doar scopuri care au menirea să conducă spre construirea idealului. Tocmai tendința dirijată de a orienta viața și activitatea societății spre idealuri sociale, fac din viața asociațiilor viabile un perpetuum efort pentru supraviețuire și dezvoltare" Așa ne explicăm rezistența și vitalitatea Asociației "Izvorul" care, chiar și în perioade de mare dramatism, a supraviețuit prin idealurile de care au fost animați inițiatorii și cei cu credință nesdruncinată în perenitatea acestor idealuri. Când uneori, din variate motive, cei de la "bordul" Asociației au fost nevoiți să transmită "ștafeta" idealurilor, în activitățile specifice, altora, adică unor urmași vrednici, s-au trezit în dramatica situație de nu avea urmași demni și capabili să le susțină opera. "Ei nu aveau urmași – zice autorul din 1938 – pentru să nu și-i creaseră sau n-au putut să și-i creeze. N-au știut pentru că n-au făcut din Asociație, O ȘCOALĂ în care să-i însuflătească pentru același ideal pe cei ce aveau să-i urmeze mai târziu". Criteriul alegerii ("bordului") Asociației ar trebui să fie putința de a imprima un ideal societății.....și nu ambițiile personale".

Asociația "Izvorul" este totuși stăpânită de duhul bunurilor idealuri cu multă aderență la suporterii ei credincioși dar încă nu s-a dovedit a fi suficient de capabilă să adune la "ȘCOALA" ei forțe permanent tinere și capabile care să-i confere permanență tinereții. Aniversarea la care ne-am referit ar trebui să promoveze în structurile "Izvorului" o necesară infuzie de tinerețe și dăruire față de idealurile autentice ale asociației .

Prof. Andronic Moldovan

PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT

Notăția zilnică a unor evenimente în detaliu pare mai curînd o propensiune adolescentină sau o preocupare de rutină a unuia sastisit de avatarurile unei vieți preacunoscute. Jurnalele de călătorie pot avea în schimb izul inedit izvorit din frămîntarea sufletească în fața noului. O expediție în necunoscut.

Necunoscutul era pentru unii dintre noi parțial cunoscut. Membrii expediției: 21 de elevi și 9 profesori săceleni în principal de la Liceul Electroprecizia, o localitate numită Săcele, dintr-o țară denumită și recunoscută ca fiind România. Destinația: Franța. Ca punct de reper special, Vire-Normandia.

Perioada aventurii: 26 aprilie-17 mai, anul de grație 2002.

25 aprilie: către orele 18 vine autocarul multvisat pentru încărcarea bagajelor. Ca întotdeauna pe la noi cînd îți vinzi marfa cu strigături, amănuntele sunt altele după ce ai cumpărat-o în realitate. Din "cale foarte mari", ne mulțumim cu ce avem. Lume multă. Părinți, rude, cunoștințe, copii, trecători curioși. Din prea multă inițiativă, cineva fortează un capac de cală, o balama cedează, un șofer se enervează. Sper să nu fie semn rău, avînd în vedere referințele nu tocmai excelente primite despre transportator.

26 aprilie: cu noaptea pe noi: plecăm înainte de a se auzi bubuiturile nopții ce se crapă de ziua, se subînțelege cu înfîrzierea de rigoare specifică în această parte a lumii de la porțile Orientului. 782.000 numărul de kilometri de pe vitezometru. Avem în față 7000 km. de făcut, de vreme ce i-am plătit. În Cernatu, lîngă biserică, un moment de reculegere pentru a rosti în gînd un "Tatăl nostru" și un "Doamne ajută!" cu voce plină, ca să ne întoarcem sănătoși. Cum îi stă bine adevăratului român, cu câteva zile înainte, elevii și profesorii care au simțit chemarea, primiseră binecuvîntarea călătoriei după spovada de rigoare și împărtășirea sine qua non în Postul Mare de la părintele Ioan Cornea, biserică "Sf. Adormire".

Mergem întins cît se poate pe drumurile noastre europene presărate din cînd în cînd cu o bicicletă, tractor, căruțe ori barem pietoni, dacă nu traversează vreun cîine scăpat de sub urmărire interpolului. Traversăm spre seară chiar și o ciurdă cuminte, ce se întorcea frumoasă și devreme acasă. Din vorbă-n vorbă ne trezește cîte o groapă plantată pe tăpșanul mioritic cu pretenție de drum european, ori trecerile peste calea ferată, de parcă am fi încălecat de-a dreptul șinele, fără

nici o rușine.

Autostrăzile din Ungaria, țara vecină și prietenă, sunt primul contact cu porțile Occidentului. Rulăm fișii ca să adormim. D-l profesor Cerbu Dorel ne prezintă pertinent date exacte. Ca să avem ce compara. La ieșirea din Ungaria, granița cu Austria, avem circa-aproximativ-în jur de nici mai mult nici mai puțin patruzeci de autocare în față. Ne aşezăm cuminți la coadă, obișnuiați deja cu statul prelungit pe nervii clientului fie de defunctul regim avivat, fie de încercările Renelului, Romtelecomului, ori Poliției române prin serviciile-i de pașapoarte și buletin în prezentul eter. Nu cîrcotim. Suntem în pragul multvisatului și multînvînitului spațiu Schengen unde ne trecem peste un miez de noapte.

27 aprilie. Trec și cele patru-cinci ore de așteptare, timp în care observăm cu luare aminte că se fac discriminări pe față. Față de noi autocarele și autoturismele ungurești sunt mai egale decît altele și trec prin vamă fără a se mai amâna la coadă. Important este că trecem și noi cu bine. Bine nu ne-a făcut însă așteptarea, întrucât ne-a mîncat fără discernămînt din program și suntem obligați să ardem etapele, fără nici o oprire în Viena, cum prevăzusem. Drum întins pînă la Strasbourg, unde avem cazare la un motel tip Formula I.

28 aprilie: La 8 Euro de persoană, nu-i rău deloc: televizor în cameră, curătenie, liniște. O atîț de profundă liniște, încît nimenei n-a auzit nimic peste noapte. Nici măcar cînd s-a forțat ușa de la cală autocarului nostru. Dimineața, stufoare. 6 bagaje mari au făcut pași repezi peste noapte. Cadouri diverse și valoroase, haine și încălțăminte, efecte de teatru. Fuseră și se duseră. Mergem la poliție. Dăm declarații. Obișnuiați cu promisiunile deșarte, unii se miră că nu primim nici măcar atîț. Ba dimpotrivă, ni se spune cu amabilitate, e un loc frecventat de o școală specializată în furturile din mașini. Poliștii francezi o recunosc cu nonșalanță. În capitala Consiliului Europei. În Franța cea civilizată. În Occidentul etalon.

Dovadă că orice este posibil oriunde. A fi civilizat nu înseamnă neapărat a nu folosi efracția pentru a-ți însuși bunuri, ci mai curînd a te șterge politicos pe picioare în fața ușii ce urmează să o spargi.

Plecăm din Strasbourg cu gustul amar al migdalelor negustate. Păcat de tramvaiul lor ultralegal, numărul 1 în Europa, nenumit dorință.

continuare

PSEUDOJURNAL PE UN ITINERARIU DE CÎRCOTIT

29 aprilie: Dorința noastră e acum să ajungem căt mai repede la un alt Formula I de lîngă Paris. Tot 8 euroi pe cap de moroi. Cum reușesc capitaliștii să ahtiați după bani să ofere condiții excelente la nici 240.000 lei românești la nici 30 de km. de Paris e un mister. Misterele Parisului contemporan. Dar nu după modelul misterele Bucureștiului balcanizat care te usucă de bani precum vîntu' siroco, adică etimologicum Sorin O. Vîntu. Că la București cazare nu găsești de nu te lefterești. Ca să avem ce compara.

Parisul frunzărit într-o jumătate de zi seamănă cu un cincinal în doi ani fără jumătate. Un binemeritat tur cu autocarul spală puțin față pretențiilor noastre. Pe cheiurile Senei, Primaria, Notre-Dame, Luvrul, Gradinile Tuillerie, La Consiergerie, Mormântul lui Napoleon, Cîmpul lui Marte, lipitura americană numită cartierul Defense, Arcul de Triumf, triumful de a coborî pe Champs-Elysee, Palatul Imperial, Place de la Concorde cu obeliscul său. Popas lîngă Turnul Eiffel. Urcăm pînă la etajul doi să admirăm Parisul pe înserat. Cei mai curajoși, pînă la 300 de metri, la etajul al treilea, de unde se poate vedea aproape tot Parisul la

picioare, pe o rază de vreo 40 de km. Lume ca la turnul Babel. Parcă toate națiile Pamântului și-au dat întîlnire aici, în capitala luminilor și a culturii. O statistică ne arată că numai din turism și numai acest turn detestat la început de francezi depășește realizările economice ale județului Brasov. Ca să avem ce compara.

Aproape în miez de noapte prindem ultima cursă cu bateau-mouche pe Sena. O oră pentru a înconjura l'Ille de la Cite. Ne nimerim lîngă un grup de adolescenti italieni. De-a noștri, de gintă latină. Joviali, bine dispuși, vorbăreți, cîntăreți. Se încinge imediat o întrecere de cîntece pe cinstă. Îi cinstim cum se cuvîne și cîștișăm aplauze la scenă deschisă. Undeva pe lîngă noi se seurge molecomă, ducînd buna noastră dispoziție și comentariile unui ghid pertinent, Sena. Trecem pe sub poduri covîrșite de istorie (Le Pont Alexandre, Le Pont des Amoureux...) scăldăți în luminile specifice unei vieți pariziene nocturne și legănați de sunetele muzicii ambientale.

Ora s-a terminat. Noapte bună, copii! Mîine spre Laval.

Prof. Munteanu Nicolae

* * * * *

DREPTUL LA REPLICĂ

Pentru buna și corecta informare a cititorilor revistei "Plaiuri săcelene" venim cu cîteva precizări ca o completare obiectivă la articolul din numărul trecut scris de colegul prof. Radu Colț referitor la învățămîntul săcelean, în speță cazul Grupului Școlar Electroprecizia. Domnia sa în calitatea de membru al Consiliului de administrație cunoaște foarte bine situația reală din școală. Faptul că Primăria și Consiliul local fac eforturi susținute de a investi în școlile săcelene, în liceul nostru, că au cele mai bune intenții. În fiecare an s-au făcut reparații (acoperișuri, igienizări, zugrăveli exterioare) ori modernizări (grupuri sanitare, microcentrală termică în corpul principal). În anul 2001, spre exemplu, s-au achitat către firmele prestatoare suma de 296 milioane lei, dar valoarea lucrarilor

executate este de 488 milioane lei. Restanțele vor fi fără îndoială achitate pe măsura posibilităților financiare ale Primariei.

Pe de altă parte problema spinoasă, cea a frigului din școală pe perioada sezonului rece, a fost și ramîne reală. Suntem însă ferm convingi că anul acesta se va reuși montarea celei de a doua microcentrale termice pentru a asigura caldura cea de toate zilele și în corpul secundar, la scara A și B, cel puțin pentru cabinete și laboratoare. Numărul mare de clădiri (7) dispersate pe o suprafață de tip campus universitar face dificilă execuția unei ample lucrări dintr-o dată.

*Director Gr. Șc. Electroprecizia
Prof. Munteanu Nicolae*

CU LUPA ... DUPĂ COLT**FRUMSEȚEA LUPOAICEI**

Avem mereu nevoie de certitudini. Așteptăm, însetăți, confirmările. Tânjim după uimirea tinereții în fața frumosului autentic.

Simțim, periodic, reazimul solidarității și al solidarității în recunoașterea valorilor perene.

Simbolul latinității este aici, în centrul "tânarului" municipiu Sacele, statuia LVPA ROMANA inaugurată în vara anului 1999.

Ne pregătim să re(intrăm) în Europa civilizată într-o lume ce se vrea tot mai globalizată. Numai unitatea, valoarea și crezul filor și fiicelor patriei- indiferent de etnia de care aparțin-poate confirma obolul specific al contribuției noastre identitare. Și cum să nu te afli mândru în fața satisfacției încercate de un grup de frumoși tineri constănțeni care au admirat peisajul urban săcelean catalogându-l cu aprecieri onorante(mai ales că mai sunt, pe ici pe colo, "glasuri violente" care încearcă cârtiri menite a minimaliza și "atomiza" localitatea !?)

Era aşa, pe la prânzisori, într-o zi pe la începutul lui Florar. Mă aflam prin preajmă. Câțiva tineri, băieți și fete au descins dintr-o dacie cu număr de Constanța și s-au fotografiat mulțumiți în fața Lupoaicei din Cernatu. "Eveniment rarissim..." mi-am zis în sinea mea. M-am apropiat de ei, le-am oferit unele succinte explicații, i-am felicitat pentru gestul lor simplu și spontan și i-am rugat să-mi trimită și mie imortalizarea clipei ce încununa finalul unui scurt și profitabil sejur la munte, la Poiana Brașov.

Cu bucurie, au admis și... au demarat în trombă, fiindcă mai aveau drum lung pâna acasă.

Aproape că-mi luasem adio de la fugara promisiune a ocazionalelor mele cunoștințe când, iată, am primit următoarele rânduri:

"Stimate domni profesor,

19.05.2002
Constanța

Încă de la început vă rugăm să ne scuzăți că nu am trimis poza mai devreme, dar nu prea am avut timp și doream neapărat să vă trimitem și câteva rânduri (n.n. Ah, nevoia asta a comunicarii!) prin care să vă transmitem părerea noastră despre frumusețile pe care le-am văzut.

Noi locuim într-un oraș frumos de pe malul mării iar anul acesta am hotărât să mergem la munte să sărbătorim ziua de 1 Mai.

Cu toate că excursia noastră a durat doar două zile, ne bucurăm totuși că am putut vedea frumusețile din orașul dumneavoastră și am fost plăcut impresionați de frumusețea acestei statui minunate, care ne-a atrăs atenția încă din prima clipă când am văzut-o și ne-ar fi plăcut ca toate orașele să fie la fel de frumoase și de curate cum este Săcele.

Cu stimă și respect vă transmitem salutări de pe malul mării:

Derviș Ailin"

De la stânga : Andrițoiu Mihai, Ciobanu Alina, Agali Rami, Derviș Ailin (n.n. autoarea scrisorii)

și bogăția voastră spirituală, garanție tonifiantă pentru mai binele nostru.

La bună vedere, înfrățită tinerețe dobrogeană și românească!

P.S. Și noi vă transmitem salutări, de pe și prin "Plaiurile Săcelene", mulțumindu-vă, încă o dată, pentru noblețea

Prof. Liviu Dărjan

PRIVIȚI CU SUFLETUL

Strămoșii noștri mocani săceleni, harnici gospodari, născuți și crescuți în religie ortodoxă, cu deosebită dragoste au realizat în vremuri de bejenie, nu numai biserici ci și troițe.

Puțini săceleni își mai amintesc însă simbolul acestora și tot puțini sunt cei care au respect față de ele. Una din aceste troițe, aflată într-o stare avansată de degradare, se găsește în Cernatu pe str. Mihai Viteazu.

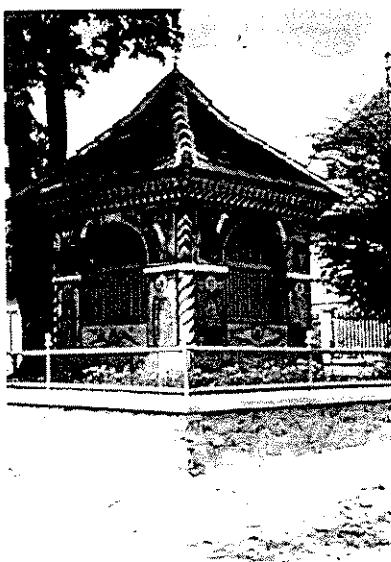
Crucea din interiorul troiței a fost ridicată în amintirea celor 400 de morți de ciumă în anii 1718 – 1719, epidemie care a dus la moarte a 2960 de persoane în cele șapte sate săcelene. Pentru a adăposti crucea, troița a fost ridicată în anii 1787 – 1788, odată cu zidirea bisericii vechi din Cernatu.

Ea a fost restaurată și pictată în august 1840 de către Stan Blebea și soția sa Paraschiva.

Pictura actuală a troiței a fost realizată gratuit la cea de a doua renovare din septembrie 1972, de către pictorița Oancea Venturia cu concursul pictorului Kebres Iosif care a pictat Sfânta Mitropolie din Sibiu, biserică Sf. Elefterie din București, catedrala din Rădăuți și biserică nouă din Turcheș.

Pictorița Venturia Oancea, locuia lângă troiță era nepoata învățătorului Vasile Oancea, cântăreț la biserică din Cernatu și fiică a învățătorului Ioan Oancea, inițiatorul monumentului Eroilor Săceleni din Cernatu.

Poate că memoria acestor oameni deosebiți și a celor 400 de morți care odihnesc sub această troiță, vor înmuiua și sufletele celor care ar trebui să sprijine restaurarea ei.

1973

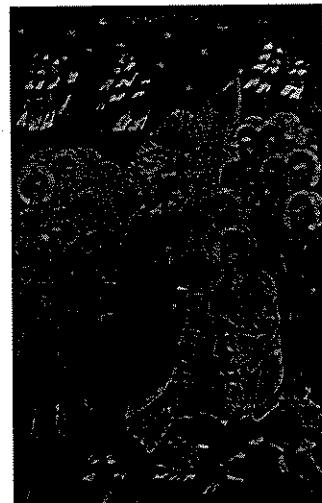
Sărbători ortodoxe în iconografia creștină

Dumnezeu Fiul s-a întrupat din Fecioara Maria în urma făgăduielii lui Dumnezeu Tatăl, făcută lui Adam și Evei, la izgonirea lor din rai că le va trimite un Mântuitor.

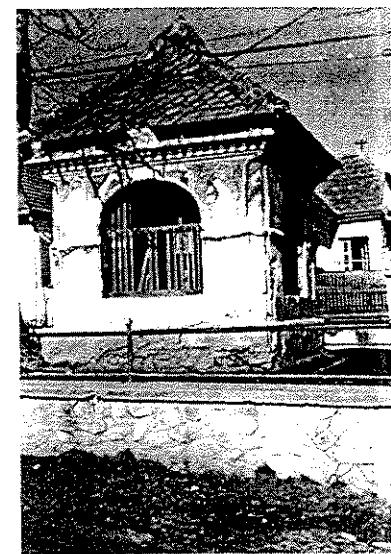
În scrierile Vechiului Testament, proorocul Isaia preciza: "El a fost străpuns pentru păcatele noastre. El a fost pedepsit pentru mânăuirea noastră și prin rănilor lui, noi toți ne-am vindecat" (Isaia 53, 4-5).

Să ne aplecăm cu dăruire și credință asupra Sfintelor Sărbători de Paști din și să nu uităm jertfa Mântuitorului și nici jertfa de durere a Maicilor Domnului deosebit de sugestiv redată în iconografia noastră

ortodoxă.

2002

Numai prin patimile Domnului putem fi mântuitori iar pentru a ne găsi liniștea sufletului nu există decât o singură cale: aceea a dreptății, adevărului, curăției și a iubirii de aproapele nostru. Să nădăjduim procedând astfel că Dumnezeu ne va socoti și pe noi părăși ai blândeții sale la Judecata cea mare.

M-am încurcat cu smerenie, eu, Suzana-Ana să zugrăvesc icoane dragi sufletului nostru spre aducere aminte a fericitelor sărbători ortodoxe românești.

Profesor

Suzana – Ana Metea

Fotbal Seniori

Echipa de fotbal Precizia Săcele s-a clasat, la finalul ediției 2001-2002 a diviziei C- seria C7, pe locul secund. Despre evoluția echipei în campionatul trecut și obiectivul propus a fi realizat în campionatul 2002-2003 ne-au relatat următoarele, dl. Zavarache Constantin, director general al S.C. Electroprecizia S.A., principalul sponsor al fotbalului săcelean și dl. ing. Lungu Constantin, președintele F.C. Precizia.

Zavarache C-tin- Locul 2 reprezintă, sufletește, o nemulțumire a conducerii S. C. Electroprecizia S.A., care s-a străduit continuu de a asigura condițiile necesare unui climat de pregătire și performanță sportivă.

Lungu C-tin - În campionatul trecut s-a urmărit reconstrucția echipei, întinerirea sa și formarea lotului de jucători autohtoni, săceleni și brașoveni, în prezent media de vârstă fiind de 24,5 ani.

Zavarache C-tin: Ajungerea echipei în situația de a juca în divizia C s-a datorat pe undeva încrederei prea mari pe care i-am acordat-o lui Marin Barbă atunci când a fost readus la conducerea echipei. Aceasta a urmărit numai rezultatele imediate, fără a întineri echipa, pentru ca la plecarea sa la Fălticeni să se descompleteze lotul prin plecarea a 5 jucători de baza: Dani, Nistorovschi, Brujan, Ciubotariu, Benciu.

Lungu C-tin: Tot campionul, în divizia C, echipa a jucat cu penalizarea de 7 puncte, de la retrogradare, care a fost foarte grea.

Zavarache C-tin: Startul campionatului a fost, totuși, foarte bun, echipa jucând excelent, adunând victorii atât acasă cât și în deplasare, după primele 5 etape fiind recuperată penalizarea, în clasamentul adevăratului.

Lungu C-tin: Din păcate în jocul de la Predeal au fost accidentați 2 jucători: Simion și Tudor, dintre care Simion foarte grav, necesitând 6 luni de îngrijire medicală și recuperare, iar după etapa în care echipa a stat a avut loc o cădere de formă.

Zavarache C-tin: Dintre jocurile slabe, care n-au nemulțumit, trebuie amintite, din retur, cele cu Romradiatoare și Budvar.

Lungu C-tin: Nemulțumitor, însă, este și faptul că din confruntările avute în deplasare cu echipele brașovene au fost aduse puncte numai la Predeal, însă echipa a jucat corect, fără jocuri strategice.

Zavarache C-tin: Obiectivul principal al echipei pentru campionatul viitor este promovarea echipei în divizia B.

Lungu C-tin: Totodată avem în vedere promovarea în lot a 3 juniori și înscrierea echipei a II - a în campionatul onoare, pentru ca apoi să promoveze în campionatul județean, având astfel asigurată pepiniera cu jucători rodați. Ca o mulțumire, a calității jucătorilor noștri, trebuie să amintim că Adi Popescu care actualmente este la Minaur Zlatna este în perspective de jucă U.T.ARAD sau în Moldova la Tiraspol.

Fotbal Juniori

Fotbalul juvenil a fost reprezentat în Campionatul Republican 2001-2002 de 2 echipe de la Precizia Săcele, care au obținut rezultate notabile, dătătoare de speranțe pentru viitor.

Echipa juniori A, formată din jucători născuți în anii 1983-1984 antrenată de Florin Bilivolschi, după clasarea pe locul I în serie sa, înaintea echipelor Metrom și Radiatoare, a participat la turneul final zonal, la Zalău în perioada 7-10 mai, unde a ocupat locul secund.

Tot pe locul I în serie s-a situat și echipa juniori B, antrenată de Gigi Lascu. Fotbalistii săceleni născuți în anii 1985-1986 i-au devansat pe cei de la Metrom, Sibiu și Sfântu Gheorghe, ocupând apoi locul IV la turneul final zonal de la Cluj.

INEDIT SPORTIV, BESEBALL LA SĂCELE

Prin străduința profesorilor Bilan Florin și Teșileanu Costin s-au înființat la Săcele echipe de copii la baseball în anul 2000 și softball (varianta feminină a baseballului), în anul 2001, ca filiale ale CSS Brașovia.

Cu sprijinul Federației Române de Baseball și Softball s-a obținut materialul sportiv necesar din SUA prin intermediul d-lui Costescu Cristian.

Ca palmares, băieții s-au clasat pe locul III lea la Campionatul Republican 2001, copii 8-10 ani.

În perioada 15-30 august 2002 se va desfășura Campionatul european în Italia, în reprezentativele României fiind selecționati 6 săceleni: la băieți – Irimia Alexandru și Cătău Constantin de la Școala generală nr. 6 și Gzarfasi Robert de la Școala Generală nr. 3, iar la fete – Pipoi Adina și Năstase Ana Maria de la Școala Generală nr. 6 și Avasilicuței Sandra de la Școala Generală nr. 7.

Urăm succes acestor copii practicanți ai sportului național al americanilor, ca ambasadori ai sportului săcelean în Europa

Sing. Zangor Lucian

ÎNTOARCEREA LA NATURĂ

Ideea că alimentația are un rol determinant în prevenirea și tratamentul unor boli are din ce în ce mai mulți adepti în lumea medicală, iar acceptarea acestei idei a condus la elaborarea unor noi tipuri de produse care asigură beneficii pentru sănătate. Pentru definirea acestor noi tipuri de produse, dezvoltate pentru beneficiul sănătații, pe plan mondial se folosesc o mulțime de termeni dintre care mai utilizati sunt: alimente farmaceutice, alimente medicale, alimente proiectate, fitochemical, nutraceuticale, produse botanice, suplimente dietetice, suplimente nutritive etc.

O analiză atentă a acestor noi tipuri de produse moderne scoate la iveală faptul că marea majoritate a acestor noi tipuri de produse au la bază plante medicinale și aromatice. Cutreierând locurile unde săcelenii obișnuiesc să-și petreacă sfârșitul de săptămână, fânețele, păsunile și pădurile din împrejurimi rămân plăcut surprins de bogăția și varietatea florei întîlnite care include și un număr impresionant de specii folosite de bunii și străbunii noștri ca plante de leac, iar noi trecem de multe ori pe lângă ele călcâdu-le în picioare fără a bănui ce virtuți terapeutice am distrus. Ne propunem să vă reamintim pe parcurs câteva din plantele medicinale cele mai des întâlnite în zonă, să vă ajutăm să nu le confundați cu alte plante asemănătoare care pot fi periculoase pentru sănătate sau cu altele care nu au efecte terapeutice. Nu vor lipsi informațiile corecte despre modul de recoltare și uscare, calitățile terapeutice, mod de folosire și unele rețete tradiționale alături de utilizările moderne ale acestor plante. O atenție deosebită o vom acorda pe parcurs antioxidantilor, o clasă de

substanțe active ce intră în compoziția unor plante medicinale, legume, fructe etc. și care joacă un rol deosebit de important în combaterea efectelor nocive produse de "radicalii liberi" (o altă clasă de substanțe deosebit de reactive, cu un electron fără pereche, rezultate în organism în urma proceselor de metabolism ca substanțe secundare, acuzate tot mai frecvent de oamenii de știință de apariția și favorizarea a peste 60 de boli cronice cât și de grăbirea procesului de îmbătrânire).

Începem prezentarea plantelor medicinale cu una foarte frecvent întâlnită în păsunile umede și pe malul pâraielor din împrejurimile Săcelenilor, denumită popular crețisoară, brumărie, pleașcă, pelerina doamnei, veșmântul Maicii Domnului, umbra muntelui, etc. (*Alchemilla vulgaris L.*) și care se adresează cu deosebire sexului frumos și nu numai. Crețisoara este o plantă perenă, robustă, din familia rozaceelor, înaltă de 10-40 cm, cu rizom solzos din care pleacă numeroase rădăcini adventive subțiri și o rozetă de frunze bazale ce înconjoară o tulpină subțire, cilindrică, glabră sau păroasă, ce se termină cu o inflorescență cu numeroase flori mici, galbene-verzui, cu două rânduri de sepale dar lipsite de petale. Se recunoaște ușor după frunzele sale de formă aproape circulară, cu 7-11 lobi, cu marginile fin dințate și după picăturile de apă provenite din transpirație, prezente pe lobul frunzei până aproape de amiază. De la această plantă se utilizează frunzele, partea aeriană recoltată la începutul înfloririi și uneori, rizomul. Frunzele se recoltează înainte de începutul înfloritului, pe vreme însorită, după ce s-a luat roua, iar părțile aeriene se recoltează la începutul înfloritului.

continuare în pag. urm.

continuare

ÎNTOARCEREA LA NATURĂ

Uscarea se face la umbră în straturi subțiri. După uscare, planta se toacă mărunt și se ambalează în săculeți de pânză și în borcane cu capac, păstrându-se în locuri uscate, răcoroase, ferite de lumina directă a soarelui(lumina directă duce la decolorarea plantelor uscate și la pierderea unor substanțe active valoroase).

Compoziție: Crețișoara conține taninuri, acid salicilic, saponine, fitosteroli, substanțe amare, etc.

Actiuni: Astringent, reglare a menstrelor, tonic digestiv, antiinflamator, vindecă rânilor.

Utilizări: În evul mediu, fieritura concentrată de crețișoară era recomandată pentru combaterea stării de oboseală cronică, apărută la toate vîrstele. Infuzia de crețișoară se prepară folosind 1-2 lingurițe de plantă bine mărunțită peste care se toarnă o cană de apă clocoțită. Se acoperă vasul în care se prepară și se lasă la infuzare 5-10 minute (cu cât planta este mai bine mărunțită extracția este mai completă și mai rapidă), agitând din când în când. Se strecoară și se bea călduță. Pentru gastroenterie și diarei acute se recomandă să se bea până la 5 căni/zi. Pentru dureri în gât, laringite și ulcere bucale se recomandă clătirea gurii și gargăra cu infuzie concentrată. Pentru eczeme umede și inflamații ale pielii se recomandă comprese și spălături cu infuzie concentrată. Infuzia concentrată de crețișoară are și utilizări ginecologice. Pentru tratarea surgerilor și măncărărimilor vaginale se recomandă spălături frecvente cu infuzie concentrată sau folosirea supozitoarelor preparate din tinctură de crețișoară și unt de ca-

cao (din 20 picături de crețișoară și 20g unt de cacao se prepară 12-16 supozitoare în funcție de mărimea matriței folosite). În același scop se poate utiliza și unguentul de crețișoară preparat din 50g bază de unguent, 20ml apă de trandafir și 15 ml tinctură sau infuzie concentrată de crețișoară.

Unguentul și supozitoarele se aplică seara și dimineața. În cazul menstrelor neregulate sau dureroase și a complicațiilor legate de menopauză se recomandă tinctura de crețișoară. Pornind de la utilizarea crețișoarei în medicina tradițională, în afecțiuni ginecologice, colectivul prof. T. Goina și P.

Petcu au realizat preparatul "EXTRACT DE ALCHEMILLA", având calitatea de a remedia sterilitatea și de a evita avorturile spontane, în primele luni de sarcină. Se pare că în afara acțiunii hemostatice, taninurile din crețișoară posedă și o activitate de consolidare și tonifiere a mușchilor uterini.

Precauții: Nu folosiți crețișoara în timpul sarcinii având în vedere că este un stimulent uterin. Consultați medicul specialist ori de câte ori apar schimbări bruse sau anormale în cazul sângerărilor uterine. În speranță că informațiile furnizate vor fi folositoare vă urăm să aveți parte de multă sănătate.

Dr. Ing. Dumitru Lazurcă

Președinte al Asociației
Producătorilor de Plante Medicinale și
Aromatice din România

TABEL NOMINAL
cu membrii cotizanți ai
Asociației cultural sportive
"Izvorul" - trimestrul II 2002

1 Roșculeț Claudiu	250.000	55 Rîșnoveanu Paul	50.000	109 Drăgan Petre	25.000	171 Paraipan George	20.000
2 Zavarache Constantin	250.000	56 Robu Adrian	50.000	110 Durbălău Ștefan	25.000	172 Pari Iuliu	20.000
3 Bârbat Gheorghe	200.000	57 Ștefănescu Dan	50.000	111 Filipescu Gheorghe	25.000	173 Pelin Matei Alina	20.000
4 Costea Dumitru	200.000	58 Taraș Ion	50.000	112 Filipescu Octavian	25.000	174 Peter Sara	20.000
5 Filipescu Dan	150.000	59 Taraș Mircea	50.000	113 Fodor Levente	25.000	175 Plăișu Constantin	20.000
6 Ardeleanu Stelian	100.000	60 Tesileanu B. Barbu	50.000	114 Ionas Hajnalka	25.000	176 Popescu Nechita	20.000
7 Bodeanu Gheorghe	100.000	61 Vereș Mihai	50.000	115 Ivan Daniel	25.000	177 Sabo Viorica	20.000
8 Jonas Andrei	100.000	62 Imre Gabor	35.000	116 Ivan Adrian	25.000	178 Stamate Gheorghe	20.000
9 Lungu Constantin	100.000	63 Moț Teodor	35.000	117 Lață Viorel	25.000	179 Stanciu Vasile	20.000
10 Mutu Gheorghe	100.000	64 Sălișteanu Vasile	35.000	118 Leb Mircea	25.000	180 Șerbănescu Adrian	20.000
11 Taraș Răzvan	100.000	65 Stroe Emil	35.000	119 Matepiuc Daniela	25.000	181 Șerbu Adrian	20.000
12 Tudose Aurel	100.000	66 Băncilă Bebe	30.000	120 Măiereanu Florin	25.000	182 Șerbu Iulian	20.000
13 Ivan Gheorghe	85.000	67 Barbu Mircea	30.000	121 Median Traian	25.000	183 Teacă Debros Eugen	20.000
14 Cârsteanu Șerban	80.000	68 Bobanu Șerban	30.000	122 Metea Suzana Ana	25.000	184 Tesileanu Costin	20.000
15 Simon Robert	80.000	69 Butu Mihai	30.000	123 Mitrea Gheorghe	25.000	185 Tocitu Viorel	20.000
16 Strava Marius	75.000	70 Cioroianu Aurelia	30.000	124 Modest Zamfir	25.000	186 Ursu Gabriel	20.000
17 Pană Aurel (Belgia)	70.000	71 Diaconescu Adrian	30.000	125 Munteanu Cornel	25.000	187 Zbarcea Maria	20.000
18 Lupu Ștefan	60.000	72 Ghia Roxana	30.000	126 Munteanu Mihail	25.000	188 Balint Iuliu	15.000
19 Avasilichioia Ioan	50.000	73 Gologan Dan	30.000	127 Munteanu Vasile	25.000	189 Bălan Cornelia	15.000
20 Banciu Gheorghe	50.000	74 Gomolea Dumitru	30.000	128 Năpăruș Camelia	25.000	190 Bălan Florin	15.000
21 Banciu Neculai	50.000	75 Jerău Gheorghe	30.000	129 Ocnean Doru	25.000	191 Bîja Illeana	15.000
22 Bârsan Horia	50.000	76 Kristaly Edith	30.000	130 Oncioiu Maria	25.000	192 Bucurenciu Alexandru	15.000
23 Băieșu Florin	50.000	77 Lala Elena	30.000	131 Oșlobanu Dan	25.000	193 Bucurenciu Georgeta	15.000
24 Besoiu Marian	50.000	78 Lăcătuș Mariana	30.000	132 Pascu Liviu	25.000	194 Chițac Geta	15.000
25 Beșchea Ioan	50.000	79 Lodromăneanu Virgil	30.000	133 Petrea Ștefan	25.000	195 Ciubotaru Sergiu	15.000
26 Bobeș Gabriel	50.000	80 Muscă Nicoșor	30.000	134 Poenaru Nicolae	25.000	196 Coman Jan	15.000
27 Bobeș Gheorghe	50.000	81 Nechifor Septimiu	30.000	135 Popa Virgil	25.000	197 Donciu Ciprian	15.000
28 Bobeș Ioan	50.000	82 Pantazică Adriana	30.000	136 Popescu Mihai	25.000	198 Dragomir Dănuț	15.000
29 Bobeș Ovidiu	50.000	83 Păsărică Claudiu	30.000	137 Roșculeț Abigail	25.000	199 Ene Gheorghe	15.000
30 Bogeanu Alexandru	50.000	84 Primăvărău Victor	30.000	138 Roșculeț Mirela	25.000	200 Florescu Gheorghe	15.000
31 Bratosin Canu Raluca	50.000	85 Rîșnoveanu Ștefan	30.000	139 Rus Ionel	25.000	201 Ghisoiu Dorin	15.000
32 Bratosin Sanda	50.000	86 Stoicescu Nicolae	30.000	140 Spiru Gheorghe	25.000	202 Grosu Cosmin	15.000
33 Butu Traian	50.000	87 Taraș Octavian	30.000	141 Stanciu Gheorghe	25.000	203 Ionescu Aurora	15.000
34 Comșa Eugen	50.000	88 Zaharescu Marius	30.000	142 Șerbănuț Ioan	25.000	204 Iordache Gabriela	15.000
35 Cornea Ioan	50.000	89 Zangor Lucian	30.000	143 Tamaș Adrian	25.000	205 Lencuța Cristina	15.000
36 Crăciunescu Virgil	50.000	90 Alexandru Ion	25.000	144 Teodorescu Nicolae	25.000	206 Median Valeriu	15.000
37 Dogaru Aurel	50.000	91 Badea Mircea	25.000	145 Tiucă Adriana	25.000	207 Mircioiu Lucian	15.000
38 Drăghici Valentin	50.000	92 Barbu Nicolae	25.000	146 Tomos I. Maria	25.000	208 Mircioiu Sebastian	15.000
39 Eftimie Ioan	50.000	93 Barbu Petre	25.000	147 Vamoș Aurelia	25.000	209 Moldovan Andronic	15.000
40 Fekete Gheorghe	50.000	94 Barna Ion	25.000	148 Vlad Adriana	25.000	210 Moraru Victor	15.000
41 Ghinescu Horia	50.000	95 Băduț. Jan	25.000	149 Vlad Ioan	25.000	211 Morariu Gheorghe	15.000
42 Girceag Viorel	50.000	96 Băieșu Roxana	25.000	150 Voinea Dumitru	25.000	212 Neacșu Lucian	15.000
43 Ionel Adrian	50.000	97 Bălan Nicolae	25.000	151 Alexandrescu Emil	25.000	213 Nicoară Florin	15.000
44 Jinga Victor	50.000	98 Beciu Ioan	25.000	152 Andronic Maria	20.000	214 Petruțiu Emil	15.000
45 Lață Ioan	50.000	99 Beșchea Dan	25.000	153 Boberschi Dan	20.000	215 Prundean Iuliana	15.000
46 Lață Vasile	50.000	100 Beșchea Florin	25.000	154 Caloinescu Ioan	20.000	216 Sarafie Ioan	15.000
47 Moșoiu Alin	50.000	101 Calinic Puiu	25.000	155 Coliban Nicolae	20.000	217 Sorban Ștefan	15.000
48 Munteanu Nicolae	50.000	102 Ciulu Mircea Valentin	25.000	156 Damian Constantin	20.000	218 Tesileanu Emil	15.000
49 Munteanu Ștefan(Sibiu)	50.000	103 Cojocneanu Olimpia	25.000	157 Dîrjan Liviu	20.000	219 Vasilache Gheorghe	15.000
50 Niculescu Alexandru	50.000	104 Daneș Dumitru	25.000	158 Drăghici Aurel	20.000	220 Vlad Mircea	15.000
51 Niculescu Gheorghe	50.000	105 Dima Marcel	25.000	159 Ghia Mircea	20.000	221 Acsinte Petre	10.000
52 Parea Alexandru	50.000	106 Dinu Popa	25.000	160 Ghia Petre	20.000	222 Albuleț Victor	10.000
53 Percioag Gelu	50.000	107 Dovârcă Marcel	25.000	161 Gomolea Dumitru jr.	20.000	223 Andrei Sorin	10.000
54 Popescu Constantin	50.000	108 Drăgan Mircea	25.000	162 Hausler Anca	20.000	224 Andriesi Monica	10.000
				163 Iordache Ioan	20.000	225 Arhir Ioan	10.000
				164 Jinga Romulus	20.000	226 Arion Mircea	10.000
				165 Kapui Elisabeta	20.000	227 Avram Vasile	10.000
				166 Lăzurcă Dumitru	20.000	228 Balea Constantin	10.000
				167 Medianu Gheorghe	20.000	229 Balica Maria	10.000
				168 Munteanu Dan	20.000	230 Balint Gheorghe	10.000
				169 Nîtescu Adrian	20.000	231 Bârsan Nicoleta	10.000
				170 Oprea Ovidiu	20.000	232 Bârsan Teodor	10.000

continuare

continuare

233 Băiculescu Veronica	10.000	296 Munteanu Gheorghe	10.000
234 Besoiu Gheorghe	10.000	297 Munteanu Mircea	10.000
235 Boboia Gheorghe	10.000	298 Munteanu Valentin	10.000
236 Boghe Viorel	10.000	299 Nanciu Maria	10.000
237 Bozoancă Liliana	10.000	300 Nechifor Constantin	10.000
238 Bratoveanu Valentin	10.000	301 Nicolaescu Marian	10.000
239 Brinzei Petru	10.000	302 Niculescu Nicolae	10.000
240 Brinzei Stana	10.000	303 Nistor Liviu	10.000
241 Bucelea Hortensia	10.000	304 Nistor Mihai	10.000
242 Bucelea Victor	10.000	305 Nițescu Ion	10.000
243 Bucurenciu Ana	10.000	306 Oceneanu Luca	10.000
244 Bulat Elena	10.000	307 Oancă Dan	10.000
245 Bulat Florentin	10.000	308 Oanca Vasile	10.000
246 Butu Elena	10.000	309 Onica Ioan	10.000
247 Butu Ion	10.000	310 Orez Ioan	10.000
248 Caian Pandrea Aurel	10.000	311 Orjan Ioan	10.000
249 Carpin Victor	10.000	312 Paiș Ioan	10.000
250 Cârstea Vergilia	10.000	313 Panaete Ioan	10.000
251 Casapu Ștefan	10.000	314 Pencu Haralambie	10.000
252 Ciobanu Gabriela	10.000	315 Percioag Constantin	10.000
253 Cîrstea Gheorghe	10.000	316 Poenaru Ovidiu	10.000
254 Clinciu Giu	10.000	317 Popovici Maria	10.000
255 Clinciu Nicolae	10.000	318 Pralea Radu	10.000
256 Codreanu Elena	10.000	319 Rață Mihai	10.000
257 Comeș Tiberiu	10.000	320 Răglean Floarea	10.000
258 Copacel Vasile	10.000	321 Rotboșean Dionisie	10.000
259 Cosma Maria Teodosia	10.000	322 Scripcaru Bogdănel	10.000
260 Costea Ștefan	10.000	323 Simion Adriana	10.000
261 Coșerea Vasile	10.000	324 Sirbu Cornelius	10.000
262 Cozma Corneliu	10.000	325 Slăbiță Gheorghe	10.000
263 Csabai Georgeta	10.000	326 Spârchez Viorel	10.000
264 Dărjan Ștefan	10.000	327 Stanciu Fănică	10.000
265 David Fănică	10.000	328 Stanciu Ioan	10.000
266 Debu Gheorghe	10.000	329 Stoian Emilia	10.000
267 Dincă Constantin	10.000	330 Șeitan Adrian	10.000
268 Dolea Emilia	10.000	331 Șeitan Mircea	10.000
269 Eftimie Virginie	10.000	332 Șerban Cornelius	10.000
270 Filip Anca	10.000	333 Șerbanuț Flaviu	10.000
271 Florescu Marian	10.000	334 Sipos Ioan	10.000
272 Frățilă Gheorghe	10.000	335 Ștefan Remus	10.000
273 Fulga Nicolae	10.000	336 Taflan Dumitru	10.000
274 Ghiuță Benone	10.000	337 Taflan Elena	10.000
275 Godeanu Roxana	10.000	338 Tătaru Iuliana	10.000
276 Gologan Flavia	10.000	339 Teacă Mihai	10.000
277 Gonțeanu Mihail	10.000	340 Turoți Ioan	10.000
278 Guiu Ștefan	10.000	341 Ulea Angela	10.000
279 Iacob Ciprian	10.000	342 Ursu Maria	10.000
280 Iani Ștefan	10.000	343 Ursu Nicolae	10.000
281 Ionescu Gheorghe Nae	10.000	344 Vlad I. Adriana	10.000
282 Ionescu Nicolae	10.000	345 Zamfir Bogdan	10.000
283 Istudor Camelia	10.000	346 Zamfir Dan	10.000
284 Jipa Dorin	10.000	347 Zamfir Radu	10.000
285 Leșescu Mihai	10.000	348 Zangor Nicolae	10.000
286 Lupu Florica	10.000	349 Zangor Traian	10.000
287 Lupu Nicolae	10.000	350 Brătianu Gheorghe	5.000
288 Măcelaru Ion	10.000	351 Cenușe Ioan	5.000
289 Mătărea Ovidiu	10.000	352 Giurgiu Camelia	5.000
290 Median Dan	10.000	353 Gidea Aurel	5.000
291 Median Gheorghe	10.000	354 Gologan Gelu	5.000
292 Median Susana	10.000	355 Manciu Ioan	5.000
293 Miloiu Mirela	10.000	356 Pasăre Adrian	5.000
294 Moldovan Valer	10.000	357 Stoicescu P. Traian	5.000
295 Munteanu Ana	10.000	358 Stoicescu T. Traian	5.000

ELECTROPRECIZIA

2212 Săcele - Brașov, str. Parcului 18

Tel.: 40-268-27.33.33 fax: 40-268-27.39.48

Serviciile sale - oferite prin

- SERVICE AUTO MAGAZIN Tel.: 268/33.93.65

- PASAJ COMERCIAL Tel.: 268/47.59.98

Feel The Power

ELECTROPRECIZIA

SPRE ȘTIINȚĂ

Materialele primite la redacție nu se înapoiază.

Articolele privitoare la Săcele, Tărângeni, Zizin și Purcăreni au prioritate.

Materialele ce se doresc a fi prezentate în coloanele revistei, precum și alte informații despre revistă și asociația cultural-sportivă "Izvorul", pot fi obținute de la:

Ing. Taraș Octavian - str.G.Moroianu, nr.361, Săcele,

tel. 270519

Ing. Roșculeț Claudiu - str.G.Moroianu, nr.353,Săcele, tel.277290

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora care, prin articolele lor, înțeleg să contribuie la cunoașterea și progresul acestor meleaguri.

REDACTIA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. VICTOR CARPIN, ing. TARAȘ OCTAVIAN,
 ing. ROȘCULEȚ CLAUDIU, IOAN EFTIMIE
 ec. MILU ALEXANDRESCU, ing. DAN ZAMFIR,
 prof. NICOLAE MUNTEANU, prof. A. MOLDOVAN,
 ADRIANA VLAD, ing. HORIA BÂRSAN